

GORENJSKI GLAS

GLASILO
SOCIALISTIČNE
ZVEZE DELOVNEGA
LJUDSTVA ZA
GORENJSKO

Pionirji kovinarstva naročajo

Hodite po poti, ki so jo začrtali vaši
pionirji. Odprta je in dovolj široka za
vse. Po njej nas vodita razum in delo.

2. stran

Dobri direktorji

Bili so časi, ko o direktorjih nismo pi-
sali, nekako potisnjeni so bili ob stran.
Gospodarska kriza je marsikaj spre-
menila, tudi direktorjem je dala večjo
veljavo.

4. stran

Praznina bi bila pri basih, če bi odnehal

Devetinspetdeseto leto teče, odkar je
začel igrati pri kranjski godbi. Na cvet-
no nedeljo leta 1928 je bilo, ko ni imel
še niti štirinajst let.

5. stran

Sedaj sem smučar, potlej pa . . .

Treniraj, kot da si zdrav, so dejali Gre-
gi Benediku zdravniki, potlej pa bomo
videli, ali bo poškodba odnehala ali
boš moral pod nož.

8. stran

Razvoj ne čaka zamudnikov

Nespametno in škodljivo je v teh časih verjeti in pričako-
vati, da prihaja razvoj sam po sebi in da bo vsesplošni napre-
dek počakal zamudnike. Enako nespametno je ponavljanje
preživelih razvojnih vzorcev in vztrajanje na obstoječi proiz-
vodni strukturi, brez želja, pretolči se na višjo in zahtevnejšo
razvojno raven in organizirati sodobno in učinkovitejšo druž-
bo. Žejni smo smelih zamisli in praktičnih korakov v prihod-
nost, vendar ne kratkovidnih in kratkega trajanja brez učin-
kov, temveč korakov, ki bodo vsebovali razumevanje razvoj-
nih zakonitosti. Otresti se bomo morali vnaprejšnjega prepri-
čanja, da je delavec samo tisti za strojem, v modrem kombine-
zonu, sodelavec v beli halji pa je manj vreden, manj koristen,
skratka človek, ki le troši za strojem ustvarjeni dohodek. Tak-
šno pojmovanje in ločevanje je eden najhujših napadov na
naš razvoj in s tem na našo prihodnost, katere cilj je delavski
razred, sposoben samostojno uporabljati znanje za skupno
prihodnost. Odveč je pogosto izražena bojazen, da s poudarja-
njem pomena znanja in tehnike gradimo tehnokratsko druž-
bo. Bolj kot družbe takšne sorte se je treba bati korenin tega
razmišljanja. Zaostajamo za razvitim svetom in zato smo se
prisiljeni veliko hitreje razvijati, da ga bomo dohiteli ali se mu
vsaj približali. Način pa je samo takšen, kakršnega nam náre-
kuje čas.

Sedanje razmere nas dobesedno silijo, da krenemo po
takšni poti. Ni nam je treba iskati, saj je zapisana v ustavi, za-
konu o združenem delu in še množici drugih dokumentov.

Pod vplivom sedanjih težav pozabljamo na bistvene stalnice
te poti: to so samoupravljanje delavca in njegova glavna beseda
pri ustvarjanju in delitvi rezultatov dela, to je odločitev de-
lavca, vsestransko in objektivno seznanjenega s položajem in
možnimi najboljšimi rešitvami, kam najgospodarneje obrniti
denar, to je uveljavljanje tržnih in blagovnih zakonitosti ter
odgovornost kolektivov za dobro poslovanje, in to je, končno,
nagrajevanje po rezultatih dela kot posledice dela in znanja.
Samo na tak način lahko povečamo povpraševanje po znanju
in samo po tej poti bomo sposobni ločiti dobro od slabega,
pridnega in ustvarjalnega delavca od lenuha in koristi željne-
ga sopotnika.

Na nedavnem desetem kongresu Zveze komunistov Slo-
venije je eden od govornikov dejal: »Izobraževanje in sploh
usposabljanje za delo naj se osredotoči na tista znanja, ki so
osnova za večje zmoglosti prilagajanja razmeram proizvo-
dne v naslednjem tisočletju. Nič drugega kot sprejeti je treba
zahtevo mlade generacije, da je temeljna naloga šole, človeku
pomagati pri doseganju njegovega, njemu lastnega ustvarjal-
nega maksimuma.«

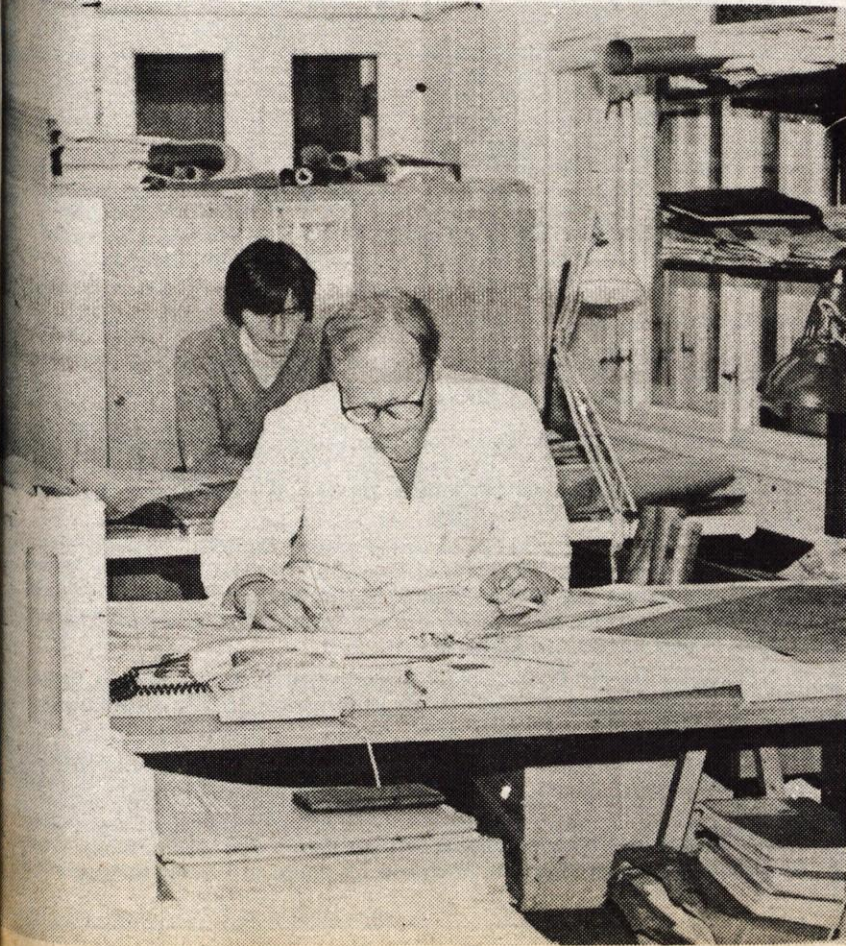
In to tisočletje se za nas že začneta, breme te dobe pa bo
snelo na mladih.

Samo s spremenjenim odnosom do naše sedanosti in pri-
hodnosti lahko vrnemo sijaj tolikokrat zapisanemu in izgo-
vorjenemu geslu: delu čast in oblast!

J. Košnjek

**Naročnikom in bralcem Gorenjskega
glasa, našim sodelavcem in vsem
Gorenjcem čestitamo za 1. maj, praznik
dela. Želimo vam prijetno praznovanje.**

ČASOPISNO PODJETJE GLAS KRANJ

**KOMPAS
KRANJ
tel.:
28-472
28-473**

**KOMPAS
JUGOSLAVIJA**

30. MERKUR KRANJ

421-1/72 — Marjan

30 let na Železnici

Vsak dan tristo vagonov

15. aprila, za praznik železničarjev Slovenije in Istre, je bil med 325 dobitniki zlate značke za 30-letno neprekinjeno delo na železnici. »Rad imam to delo in tudi drugi ga cenijo. Morda včasih premalo. Še vedno pa mislim, da je bila ukinitve proge v Zgornjesavski dolini pred desetimi leti napačna poteza...«

Hitro in precej raztrgano je teklen najin pogovor na železniški postaji Jesenice pred dnevi. Delavnik se mu je iztekel in že čez nekaj minut po tem je imel avtobus proti Podkorenu, kjer ima danes družino in kjer se je tudi rodil 17. aprila pred 52 leti.

»Izučil sem se za krojača. Ko pa sem prišel od vojakov, ni bilo lahko dobiti delo za moj poklic. Konfekcija je takrat že naredila svoje. Tako sem šel 1956. leta k železnici. Bil sem najprej vlakovni odpreznik na Jesenicah. Potem sem naredil izpit za prometnega transportnega odpreznika in se 15. septembra 1965 zaposlil na železniški postaji v Kranjski gori. Vendar sem bil tam samo do marca 1966, ko je bila proga ukinjena. Vsem, ki smo takrat delali v tem delu Gorenjske pri železnici, nam je bilo težko. Še vedno mislim, da je bila takratna ukinitve proge pred desetimi leti napačna poteza.«

Vendar je Lojze že vzljudil delo pri železnici in zato je takrat ni zapustil. Prišel je na Jesenice in naredil izpit za vlakovodjo. Tako je postal popisni vlakovodja. Na tem delovnem mestu je dočkal tudi 30-letnico in zlati znak.

»Delo popisnega vlakovodje je zanimivo, odgovorno in tudi naporno. Treba je popisati vsak vagon tovornega in včasih tudi osebnega brzega vlaka. Gre za neke vrste osebno izkaznico, v katero je treba vnesti 12 podatkov. Povprečno se zvrsti vsak dan 8 do 9 vlakov z okrog 34 vagoni. Skupaj torej okrog 300 vagonov. Treba jih je tudi pravilno razporediti,

izračunati težo in zavrto težo vlaka in še posebej paziti, če je kakšen vagon naložen z vnetljivimi snovmi. Teža posameznega vlaka je največkrat več sto ton, nosilnost vagonov pa se giblje od 8 do 40 ton. Moja naloga je, da točno izračunam posamezne obremenitve in upoštevam zahteve glede varnosti. Takole okrog 10 kilometrov in več prehodim, kadar sem v službi.«

Njegovo delo je odgovorno in tudi dokaj cenjeno. Morda pa včasih vendarle premalo. Če ne bi bil (stacioniran) na postaji, bi imel skrajšano delovno dobo do pokojnine. Vendar upa, da bo najmanj tri leta, ko bo izpolnil pogoje, še zdržal. Za naprej pa ga ne skrbi, saj je doma v Podkorenu nekaj zemlje, kjer že zdaj z družino preživi prosti čas. Zlati znak pa mu pomeni delovni uspeh in hkrati potrjuje zadovoljstvo v poklicu!

A. Zalar

Vprašanje, kako preživeti, postavlja na stranski tir vse druge probleme v sozdu GLG

So dobri gospodarji res čez noč postali leni in nesposobni?

Bled, 25. aprila — Neizpodbitno je, da je novi zunanjetrgovinski režim med vsemi gospodarskimi panogami najbolj prizadel lesarstvo in da so se še pred leti uspešni gospodarji in veliki izvozniki znašli med zgubarji, v oče nekritičnih poznavalcev razmer pa med lenuhi in nesposobneži — je ena plat medalje, za katero smo slišali na petkovem posvetu, ki ga je pripravil medobčinski svet ZKS za Gorenjsko; druga, nič kaj spodbudna, pa kaže, da so lesarji v času dobre prodaje pozabili na svoj razvoj in da danes večina njihovih izdelkov sodi na konvertibilnem trgu v najnižje cenovne razrede.

Članice sozda GLG (Alples, Jelovica, LIO Gradis, Zliti, LIP, Aero Medvode ter gozdni gospodarstvi Bled in Kranj), ki zaposlujejo 5400 delavcev in so po izvozu na 18. mestu v Sloveniji, so lani še dokaj uspešno poslovale. Izgubo je ob koncu leta izkazoval le tržiški Zliti; rdečih števil pa bi bilo še precej več, če članice ne bi pokrile primanjkljaja z lastnimi rezervami. Letošnji četrtletni rezultati gospodarjenja so potrdili le to, kar so lesarji slutili že ob sprejetju nove devizne zakonodaje, ki jim je med drugim zmanjšala izvozne spodbude in jim »vzela« še tisto, s čimer so lani v silii krpali luknje v zaključnem računu — dohodek od prodaje deviz. Članice sozda so v prvem letošnjem četrtletju »prigospodarile« pri izvozu več kot 500 milijonov dinarjev izgube in razen te še 250 milijonov na domačem trgu.

Kako preživeti? Kako gospodariti, da ne bo izgub oziroma da bodo čim manjše? To sta osrednji vprašanja, na katera tudi gorenjski izdelovalci pohištva ne vedo jasnega odgovora. V Alplesu razmišljajo o spremembi poslovne politike: več izvažati na vzhod, več prodati doma in za polovico zmanjšati izvoz v Ameriko. V Zlitu, kjer pri izvozu svojih izdelkov na zahod pokrijejo s ceno le dve tretjini izdatkov, opozarjajo, da bodo primorani odpovedati tuja naročila, če se razmere ne bodo prav kmalu bistveno spremenile. »Prodaja doma je zastala, izvažati na zahod se ne plača;

nam pa ob vsem tem očitajo, da smo nesposobni in leni,« je dejal Marjan Bizjak, direktor Zlita. »Na problemski konferenci o razvoju gozdarstva in lesarstva v Sloveniji so sklenili: lesna industrija mora izvažati najmanj dve petini proizvodnje. Sklep smo uresničili, a zdaj smo za to kaznovani s težkim gospodarskim položajem in z izgubami,« je pripomnil Franc Bajt, direktor LIP-a.

Res je, da so se lesarji znašli v nevidljivem položaju predvsem zaradi splošne gospodarske krize in novega zunanjetrgovinskega režima, ki malo spodbuja izvoznike, toda nesno je, da bi krizo lažje preživljali, če v letih, ko so se njihovi izdelki prodali za med, bolj mislili na razvoj, tem, da spričo slabega stanja gospodarstva ne bodo mogli računati na neomejeno količino lesa, bodo morali razmišljati o bodočnosti, ki je v tem pogledu povsem jasna: to so kakovostnejši izdelki z manj surovine, z več vloženo dela in znanja — in za več denarja. Lesarji se sicer radi izgovarjajo, da na nem trgu niso konkurenčni, ker so surovine (les, pohištvno okovje...) polovico ali še več dražje kot na svetovnem trgu, toda izračuni, ki so upoštevali svetovne cene, so pokazali, da še vedno le trije izdelki iz proizvodnega programa sozda GLG dohodkovno zanimivi na tujem trgu.

C. Zaplotnik

Občinska priznanja OF

Na osrednjih slovesnostih ob 27. aprilu, dnevu Osvobodilne fronte, bodo podelili priznanja OF. Na Jesenicah jih bodo dobili: Moški pevski zbor društva upokojencev Jesenice, Stanko Klinar, Gabrijel Divjak, Ivan Kambič in Tine Dolar-Ciro.

V Kranju bodo priznanja izročili Poldetu Zupanu, Viljemu Eršteru, Matiji Suhadolniku, Vidu Vukašiniču, Vladimiru Roossu, Petru Repniku, Janezu Rozmanu, Mariji Markelj, Mihi Mohorju, Francu Tavčarju, Miroslavu Kočevarju, Francu Polajnarju, Marjanu Petriču, Željku Fileju in Albertu Logarju.

V Radovljici jih bodo prejeli: Miroslav Birk, Janez Erman, Brane Grohar, Janez Štal, DPD Svoboda Bohinjska Bela in osnovna šola prof. dr. Josipa Plemlja na Bledu.

Dobitniki letošnjih priznanj OF v Škofji Loki so: Slavka Mlinar, Alojz Štremfelj, Janez Šolar, Milka Šmid, Lojze Tomažin in Viki Zakej.

V Trzinu pa jih bodo podelili Francu Barabašu, Heleni Gros, Ivanu Hvalica, Zdenki Maglica, Marjanu Markiču in Ivanki Šulgaj.

Zlati znaki Zveze sindikatov Slovenije

Ob prazniku dela Zveza sindikatov Slovenije svojim najzaslužnejšim članom podeljuje zlate značke. Letos jih bo prejelo 30 posameznikov, dodelili pa so jih tudi petim osnovnim organizacijam in sindikalnim konferencam. Štiri priznanja pojdejo tudi na Gorenjsko, in sicer vsa v Kranju. Za večletno izjemno in učinkovito delovanje ga bo prejela osnovna sindikalna organizacija v Bolnišnici za ginekologijo in porodništvo v Kranju, za napredno in uspešno družbenopolitično delo v sindikatih pa Anton Jereb iz KŽK, Angelca Rozman iz Merkurja in Slavko Virant iz Save.

Kranj, 25. aprila — Na vrtu kranjske delavske univerze so v petek odkrili doprsni kip revolucionarju in prvoborcu Tomu Brejcu, po katerem delavska univerza nosi ime. Kip je delo škofjeloškega kiparja Toneta Logondra. Slavnostni govornik je bil ob tej priložnosti Boris Bavdek, sekretar Medobčinskega sveta ZKS za Gorenjsko. — Foto: F. Perdan

Kviz v počastitev praznika — V Domu JLA v Kranju so v sklopu praznovanj ob 27. aprilu in 1. maju pripravili tudi kviz. Na stiki: zmagovalna ekipa iz osnovne šole Franceta Prešerna. — Foto: F. Perdan

Koncert v sodelovanju z naravo — V četrtek, 24. aprila, je m'adina mesta Kranja priredila koncert »v sodelovanju z naravo« zoper onesnaževanje okolja. Na koncertu v Delavskem domu so se privikrat predstavili mladi, še neveljavljeni glasbeniki z glasbo, napisano posebej za to priložnost. — Foto: F. Perdan

20 let valjarne Železarnes Jesenice

Jubilej jeseniških valjavcev

Jesenice, aprila — Minuli petek so v delavskem domu na Javorniku slovesno proslavili 20-letnico dela valjarne bluming-štekel na Koroški Beli

Pred dvajsetimi leti so v jeseniški Železarni dobili nov, moderen valjarski obrat, ki naj bi nadomestil že izrabljene stare valjarne. V začetku so se valjavci srečevali z vrsto težav, bili so brez ustreznih izkušenj in so se morali učiti ob samem delu. Proizvodnja na blumingu se je hitro večala in tudi proizvodnja tople valjanih trakov je že v drugem letu obratovanja zadovoljila potrebe hladne valjarne na Jesenicah.

Že takoj v začetku so izvajali trak iz bloka v eni vročini, brez vmesnega dogrevanja.

Tako danes praznuje valjarna bluming-štekel 20-letnico svojega obstoja. V teh letih so na blumingu izvajali več kot 7,5 milijona ton polizdelkov, od tega 2,8 milijona ton tople valjanih trakov. Če bi vsi to proizvodnjo naložili na 20-tonske vagonne, bi dobili vlak, dolg od Beograda do Lizbone in nazaj.

Zdaj valjavci delajo veliko bolj kvalitetno, čeprav se srečujejo z nenehnimi težavami kot so večje okvare, ki povzročile daljše zastoje in iztrošeni stni napravi, primanjkuje pa jim tudi zernih delov.

Dvajset let valjarne so jeseniški lesarji proslavili nadvse slovesno, svoje obrate so povabili učence osnovne šole Karavaških kurirjev, da so ogledali proizvodnjo in pisali spise o delu valjavcev, pripravili pa tudi slikovno razstavo o delu v zadnjih dvajsetih letih. Najbolj zaslužnim valjavcem pa so v kulturnem domu na Javorniku podelili priznanja in pohvale.

Jubilej so obeležili še s športnimi tekmovanji v streljanju zračno puško, v kegljanju na asfaltu in v malom nogometu.

D. Sedel

V Železnikih proslavili 40 let kovinarstva

Pionirji kovinarstva naročajo

Železniki, 26. aprila — »Hodite po poti, ki so jo začrtali vaši očetje. Odprta je in dovolj široka za vse. Po njej naj vas vodita razum in delo,« je na osrednji slovesnosti ob 40. obletnici kovinarstva v Železnikih naročil mlajšim rodovom Peter Polajnar, eden od ustanoviteljev kovinarske zadruge Niko, iz katere so zrasle tovarne Niko, Iskra Elektromotorji in Tehtnica.

Na prireditvi so podelili zlate plakete 40-letnice kovinarstva sedmim še živim ustanoviteljem kovinarske zadruge Niko: Niku Žumru, Matevžu Šmidu, Antonu Jelencu, Antonu Dolencu, Jožetu Torkarju, Niku Bertonclju in Petru Polajnarju. Plakete so prejeli še Franc Blaznik, Anton Pegam, Štefko Primožič in Lojze Žumer, ki so s svojimi pobudami najbolj odločilno posegli v razvoj tovarne Niko, Iskre Elektromotorji in Tehtnice. Priznanja so prejšnji večer na skupnem zasedanju delavskih svetov vseh treh tovarn dobili tudi nekateri delavci, in sicer iz Iskre 24, iz Nika 16 in iz Tehtnice sedem delavcev.

Slavnostni govornik na osrednji praznici pred tovarno Iskra je bil podpredsednik Gospodarske zbornice Slovenije Dolfo Vojsk. Dejal je, da so Niko, Iskra in Tehtnica plod žilavosti, delavnosti in znanja ljudi Selške doline, ki niso čakali na pomoč od drugod, ampak so takoj po vojni obudili na silo prekinjeno sedemstoletno tradicijo kovinarstva v Železnikih. Razvojni nemir, značilen za vseh minulih štirideset let, naj negujejo še naprej, iščejo vedno nove izdelke, ki bodo terjali čim manj materiala in energije, pa toliko več znanja. Kajti prihodnost temelji le na znanju, je poudaril Dolfo Vojsk, in

še dejal, da lažna solidarnost ni naš razvojni cilj. Da se morajo delavci, tudi kovinarji iz Železnikov, bojevati za boljše gospodarske razmere, za to, da bodo tisti, ki res delajo, pravično nagradieni.

V kulturnem programu so na prireditvi sodelovali člani pihalne godbe iz Alplesa, pevska zbor Iskre in Nika,

harmonikarji, recitatorji, folkloristi in učenci iz osnovne šole. Ti so v počastitev jubileja kovinarstva izdali tudi sebnostno številko šolskega glasila, oskovovali slike v linorezu in slikali na asfaltu.

V muzejskih prostorih pa so ob priložnosti odprli razstavo izdelkov Iskre Elektromotorji in Tehtnice, ter razstavo fotografij in slik delavcev iz teh treh tovarn, ki bo odprta do 1. dne maja. Bogat dokument je brošura 40 let kovinarstva, ki kaže razvoj in prihodnost železnikarskih tovarn.

H. Jelovčič

Zlate plakete ustanoviteljem in najzaslužnejšim za razvoj kovinarstva. — Foto: F. Perdan

Po sledih Kidričevih nagrajencev

Izumitelj v svobodnem poklicu

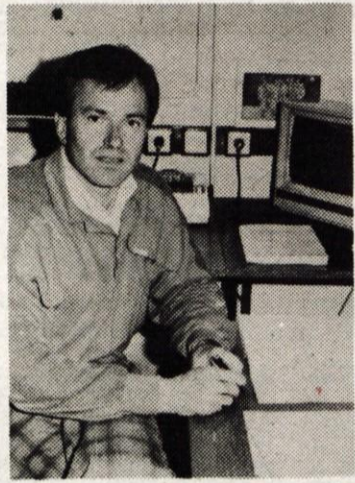
Med letošnjimi Kidričevimi nagrajenci za izume in tehnične izboljšave je tudi dipl. inž. elektrotehnike Jože Pogačar iz Britofa pri Kranju. Skupaj z znanim inovatorjem iz Iskre Telematike, Francem Dolencem, sta izdelala elektronsko planšeto EPLA-48 za spremljanje zračne situacije.

Jože Pogačar je bil za Kidričevo nagrado predlagan že leta 1980 za razvoj Iskrine telefonske hišne centrale EPABX-100 — veliko njegovih patentov s tega področja je priznanih tudi v tujini — a ga je neizpolnjena formalnost, ki je obležala v nekem predalu, spravila ob nagrado. Tokrat pa je bil za nagrado predlagan že kot samostojni izumitelj.

Septembra 1983. leta je začel na svoji Iskre je šel, ker na dolgoleten trud in rezultate dela ni bilo pravga odziva. Jože pravi, da so bogate izkušnje in veliko znanja, ki ga je pridobil v Iskri, osnova in pogoj za njegovo sedanjino inovatorsko delo. Doma se je ves posvetil razvoju zahtevnih mikroročunalniških procesnih aplikacij. Eno njegovih prvih del kot samostojnega izumitelja je nagrada planšeta EPLA-48.

Pri klasični planšeti so podatke o gibanju letal v zraku zarisavali ročno na ploščo izpleksi stekla, porisano z geografskimi značilnostmi, kodno mrežo in oznakami. Elektronska planšeta pa pomeni hitrejšo, preglednejšo in natančnejšo spremljanje zračne situacije, kar omogoča tudi večjo varnost domovine pred letalskimi napadi. Franc Dolenc je pri napravi izdelal celotno elektronsko, Jože pa obsežen programski paket, ki vsebuje prek 15000 instrukcij. Naprava že dve leti brezhibno deluje v občinskem centru za opazovanje in obveščanje, zanimanje zanjo so pokazali drugi tovrstni centri po Jugoslaviji in tudi JLA.

Jože Pogačar dela sedaj že dva druga velika projekta: za Oljario Britof je izdelal elektronsko napravo za nadzor rafineriji olja. Računalnik bo namreč nadzoroval potek proizvodnje olja in prav z njim se bodo bistveno zmanjšale izgube olja. Naprava je poskusno že proizvedeni in prvi rezultati že kažejo uspešnost projekta. Drugi projekt, ki ga pripravlja za Oljario, pa bo spremljal celotno dogajanje v polnilnici olja.

Vse projekte dela Jože prek Centra za tehnološke inovacije NOVUM Ljubljana.

»Če bomo hoteli proizvodnjo dvigniti na višjo raven, bomo morali slediti modernim tokovom elektronike in računalništva,« pravi Jože. »Iz svojih dosedanjih izkušenj pa lahko rečem, da imajo v naših delovnih organizacijah še premalo posluha za to. Je to neupanje do mladih strokovnjakov, stara miselnost? Vsekakor bo to treba preseči.«

Dipl. inž. Jože Pogačar iz Britofa je izumitelj v svobodnem poklicu. Verjetno edini v Kranju, zagotovo pa edini na področju mikroročunalništva, zato tudi orje ledino pri problemih, ki se pojavljajo pri tovrstni samostojnosti. Medtem ko lahko vsak obrtnik uvaža vse potrebno za svoje delo, on ne more. Prav smešno: ko je imel še popoldansko obrt, je lahko uvažal aparature in elektronske komponente, kot samostojni izumitelj pa ne. Naša zakonodaja se bo morala torej hitreje obrniti, če bomo hoteli v korak s časom.

D. Dolenc

Občinski nagrajenci OF — Jesenice

Mladi cenijo poštenost in iskrenost

Jesenice, aprila — Med občinskimi nagrajenci OF v jeseniški občini je tudi aktivist Gabrijel Divjak — Mladim v šolah bi morali več povedati o naši zgodovini

Med petimi občinskimi nagrajenci osvobodilne fronte na Jesenicah je tudi Gabrijel Divjak z Jesenic, upokojeni elektrikan, dolgoletni aktivni družbenopolitični delavec.

Gabrijel Divjak se je med vojno vključil v jeseniško-bohinjski odred, kjer je bil desetar voda za veze pri stabu prve brigade KNOJ in instruktor za zveze ob delu. Po vojni se je zaposlil v Elektru Zirovnica, nato pa v jeseniški Železarni, kjer se je aktivno vključil v samoupravne organe in družbenopolitične organizacije. Delal je in še vedno dela v krajevni skupnosti, je tajnik vezistov NOV Gorenjske in tajnik vezistov NOV pri občini Jesenice, podpredsednik borcev jeseniško-bohinjskega odreda, predsednik aktiva borcev jeseniško-bohinjskega odreda pri občini Jesenice. Še in še bi lahko naštevali številne odgovorne naloge Gabrijela Divjaka, zgledega in zagnanega aktivista, ki mu ni odveč nobeno prostovoljno delo. Izredno si tudi prizadeva, da bi zaživela hišna samouprava v vsej krajevni skupnosti Staneta Bokala in bi se tako dokončno uveljavil zakon o stanovanjskem gospodarstvu.

»V naši krajevni skupnosti starejši krajanji vedno pritegnemo k delu in aktivnosti mladino. Menim, da so mladi dobri in pripravljeni delati, če jim ni prav in pošteno ravnati, čeprav je obenem tudi res, da imajo mladi malo možnosti za zabavo ali rekreacijo. Ni prostorov, kjer bi se nahajali ali kjer bi se lahko pogovarjali. Vendar smo jih naučili, da je le-žati živeti v čistem okolju, zato okoli naših blokov nikoli ni navlake. Mlade je treba tudi razumeti in jim pravilno predstaviti našo preteklo zgodovino: tega pa je v šolah premalo. Če mladim ne poveš, kako je bilo med vojno in kako je treba ceniti pridobitve naše revolucije, potem od

njih tudi ne moreš zahtevati, da bi jo znali pravilno vrednotiti in spoštovati. V osnovnih šolah posamezni učitelji še govorijo o tem, medtem ko je v srednjih šolah tega pouka občutno premalo.

Ob raznih državnih praznikih me zelo moti, da predvsem na zasebnih stanovanjskih hišah ne visijo zastave. Na družbenih objektih, blokih in stolpnih hišah se so, medtem ko se zasebnikom ne zdi vredno, da bi jih izobesili. Ni pošteno in prav, kajti kljub kar precej velikim gospodarskim težavam nam gre kljub vsemu še dobro. To pa vedo najbolj tisti, ki so preživljali strahote vojne, predvojna težka delavska leta in ki vedo, kaj je pomanjkanje.«

Gabrijel Divjak je za svoje uspešno delo že prejel več drugih priznanj: medaljo zasluga za narod, red zasluga za narod s srebrno zvezdo, bronasti znak OF in tudi letošnji srebrni znak OF občine Jesenice bodo podelili pravemu, zagnanemu aktivistu.

D. Sedej

Drago Uzar

Sindikalno delo sloni na predsedniku

Tržič, aprila — Po videzu mlad, po družbenopolitičnem stažu pa že prekaljen aktivist, ki je opravljal bržkone že vse funkcije, kar jih je v tovarni in krajevni skupnosti, ob letošnjem srebrnem sindikalnem znaku meni: »Ko te nagradijo, še ne pomeni, da si dovolj delal.«

Drago Uzar iz tržiškega Tokosa je že od svojih vajenskih začetkov v proizvodnji, tako da tudi na svoji koži čuti težo kovaškega ceha. Delavec v Tokosu zdaj kar dobro zasluži, tako da lahko pozabi na težke delovne razmere, prostorsko stisko, invalidnost, ki jo poraja težko delo...

»Zdaj nas je v kolektivu 270,« pripoveduje sindikalni nagrajenec. »Kosa, naš osnovni izdelek, še vedno daje precejšen ekonomski učinek. Povečana produktivnost dokazuje, da so naši delavci še vedno zagnani, pripravljeni dobro delati. Osebnih dohodki, ki zadnje čase sicer že zajedajo akumulacijo, se sproti povečujejo, tako da vsaj malo bližajo cenovne skoke. Glede osebnih dohodkov je sindikat v naši tovarni ves čas buden, čeprav je vzdušje pri nas še zadovoljivo. Vemo pa, da je drugič močno naelektrano in da ravno plače utesnjenosti izstreljuje štrajk. Nisem sicer proti temu, da delavci terjajo svoje pravice, vendar imamo razen štrajka še dosti

drugih možnosti. Te vidim v sindikalnih skupinah. V našem kolektivu so kar dobro zaživele.«

Drago Uzar je zdaj drugi mandat v sindikatu. Kot vedo povedati sodelavci in kot daje vedeti srebrno sindikalno priznanje, je dobro zastavil. Sindikat je kar dobro vklopljen v družbenopolitično, pa tudi poslovno življenje tovarne, najbolj pa si kajpak prizadeva za ustrenejši družbeni standard delavcev. Z družbeno prehrano, pravi sindikalni predsednik, niso najbolj zadovoljni, saj bi radi imeli menzo v tovarni, bolje je glede možnosti letovanja in klimatskega zdravljenja, oživlja se kulturna dejavnost (pripravljajo se na ustanovitve moškega pevskega zbora), aktivni so v športu, le stanovanjskih problemov ne morejo obvladovati, saj lahko letno kupijo eno samo stanovanje.

Če je v stiski tovarna, gre težko tudi delavcu, tega se Tokosovi delavci dobro zavedajo. Vedo, da je njihova pri-

hodnost odvisna od strokovnjakov, zato terjajo razvoj domače pameti. Vedo, da se bo v kovačnici kmalu izmenjala generacija visokokvalificiranih kovačev, ki imajo beneficirano delovno dobor, zatorej bo treba vlagati tudi v ta kader. Vlaganje pa je tudi dostojna nagrada za vloženo delo, se njihovemu mnenju pridružuje srebrni sindikalni nagrajenec Drago Uzar.

D. Z. Žlebir

Marjan Posedi

Kadar delavcem ni kaj prav, je najlaže ustaviti stroje

Kranj, aprila — Eden od dobitnikov srebrnega sindikalnega znaka je tudi Marjan Posedi, sindikalni aktivist iz kranjskega Tekstilindusa. Tekstilnima delavca že domala tri desetletja, delo v sindikatu pa poldrugo desetletje. Prav zdaj znova čuti krizo, v kateri je tekstilna industrija, vendar je optimistično prepričan, da se bodo delavci z voljo, značilno za tekstilce, tudi tokrat izvlekli.

Tekstilna industrija velja za lahko, a Marjan Posedi, ki jo pozna že iz očetovih izkušenj, zdaj pa tudi iz svojih 28 delovnih let, ve, da je za mnoge delavce prav nasprotno. Delavkam v tkalnici, kjer zdaj pomaga pri vodenju obrata in pripravlja delo, ni prav nič lahko. Ropot, napeta norma, prah pa nizke plače in čez desetletja prav tako borne pokojnine, nevsezadnje pa še neugleden položaj te industrijske veje na trgu, vse to že desetletja spremlja tekstilnega delavca.

»Zdaj je znova eno takih obdobij, saj se zaradi številnih težav celo ustavljajo stroji,« pravi Marjan Posedi. »Stavkam pa ne botrujejo le nizki osebni dohodki, temveč tudi vse večji življenjski stroški, ki pojedjo vso plačo. Sindikalnemu delavcu je v takem času težko. Po eni strani mora misliti na dolgoročni družbeni razvoj, po drugi pa ščititi delavca in to dvoje se včasih močno bi-je. Docela razumem naše mlade delavce, ki ob teh plačah težko shajajo. V naši tovarni je veliko tudi delavcev, ki prejemajo socialno pomoč. Žalostno je, da z normalnim delom ne moreš zaslužiti dovolj za življenje. Ko delavcem zavre, jim je seveda najlaže, ustaviti stroje in terjati večjo plačo.«

Sindikatu velikokrat očitajo, da skrbi zgolj za ozirom. Marjan Posedi priznava, da je tudi v njihovem sindikatu velika pozornost namenjena nakupom sadja, mesa, kurjave. Delavcem pomaga, da vse to kupijo malo cenej in nato po obrokih odplačujejo dolg.

»Ljudje so zadovoljni, ker jim olajšamo jesenske nakupe. Tako si tisti, ki manj zaslužijo, vsaj lahko privoščijo nekatere dobrine, ki si jih sicer ne bi. Res ne vem, zakaj so takšne prodaje vredne toliko obsojanja,« se sprašuje.

je sindikalni aktivist. »Sicer pa delo sindikata ni omejeno zgolj na ozimnico. Delavci pač od nas pričakujejo, da jim nudimo tisto, kar jim sindikat zagotavlja že več let: da lahko tudi ceneje letujejo, si privoščijo toplice, če so jih upognila leta in naporno delo, da tudi kasneje, v pokoju, ne pozabimo nanje... Delo našega sindikata je zadnja leta boljše. Zaposlili smo koordinatorko, ki se poklicno ukvarja s temi vprašanji, imamo pa tudi delavno in energično vodstvo sindikalne konference, tako da laže uveljavimo svoja stališča.«

Marjan Posedi ni prvokrat nagrajenec, tudi njegova osnovna organizacija ne. Če so nagrade res spodbuda za nadaljnje delo, je pričakovati, da bo tudi delavec v tekstilni industriji s pomočjo svoje organizacije kos težavam, ki se kopičijo zadnja leta.

D. Z. Žlebir

Milka Šmid, letošnja škofjeloška nagrajenska OF

Vsak naj pometa pred svojim pragom

Železniki, 23. aprila — Ni družbenopolitične organizacije, v kateri ne bi sodelovala. Začela je kot mlada skojevka, nadaljevala kot sindikalna aktivistka, ugledna komunistka, deluje tudi v borčevski organizaciji. Za minulo delo je dobila več družbenih priznanj.

Tudi v novem mandatnem obdobju je niso pustili križem rok. Človeka, ki je pripravljen delati, ki pošteno in do bro dela, ne spregledajo. Milka Šmid se je spet okrožila z nizom funkcij. V občinskem odboru zveze borcev je prevzela komisijo za internanciranje. Kot nekdanja taboriščnica iz Ravensbrücka bo skušala organizirati delo z interniranci.

Kot stara, izkušena komunistka je dragocena tudi v osnovni organizaciji v Železnikih. V njej je povezanih 26 članov, predvsem upokojevcem. Njihova povprečna starost je prek šestdeset let.

»Med nami je nekoliko prisotno malodušje. Smo pač starejši, ne moremo toliko vplivati na dogajanja v družbi, jih usmerjati. Organizacija bi bilo treba pomladiti, vendar ne gre. Mladih v kraju ne zanima niti delo v mladinski organizaciji, čeprav je ožje vodstvo izredno prizadevno, niti v partijski. Vem,

da nekateri komunisti niso v redu, ne ravna po prav, v skladu s politično partije, vendar pa je večina dobra. A ljudje, mladi, vidijo predvsem slabe člane. Partija bi morala tisto, kar sklene, tudi uresničiti. Nikamor ne pelje, da od spodaj kritiziramo vodstvo, vodstvo pa kritizira nas. Vsak bo moral pomesti pred svojim pragom. Le tako bo partija pridobila ugled, bo privlačna tudi za mlade.«

Milka Šmid se je upokojila pred sedmimi leti kot voditeljica splošnega sektorja v Alpešu. Bila je med ustanoviteljice Alpeša. Še vedno se rada vrača med sodelavce, čeprav je že veliko novih, nepeznanih. Tovarna je bila njen drugi dom, če ne celo prvi. Ljudje v Alpešu so delavni, prizadevni, pripadni tovarni. Upa, da se bodo izvlekli iz sedanjih težav. Uspeh ali padec nekega kolektiva je uspeh ali padec vsega kraja, celih Železnikov.

Z delom v družbenopolitičnem zboru občinske skupščine se prvič srečuje. Ne more še reči, v kolikšni meri bo lahko prispevala k njegovemu dobremu delu, obljublja pa, da se bo trudila.

Lahko ji verjamemo. Doslej nikjer ni bila članica samo na papirju.

H. Jelovčan

Dobri direktorji

Bili so časi, ko o direktorjih nismo pisali, nekako potisnjeni so bili v stran. Gospodarska kriza je marsikaj spremenila, tudi direktorjem je dala večjo veljavo. Krmilo morajo sukati med čermi nezanesljivih gospodarskih razmer, med predpisi, zakoni in ukrepi tekoče gospodarske politike, ki se hitro spreminjajo. Dvakrat težko je biti danes direktor, saj morajo ob vseh težavah, ki tarejo gospodarstvo, ustvarjati v kolektivu dobro delovno vzdušje za reševanje problemov. Seveda pa se danes jasneje kaže, kje imajo dobrega direktorja in kje ne. Izbrali smo jih nekaj in predstavljamo vam jih ob prazniku dela.

Janez Tavčar, glavni direktor delovne organizacije Mercator — KZK Gorenjske Kranj

Gradimo, kar koristi vsej Gorenjski

»Le 72 od 1300 zaposlenih v kombinatu dela v skupnih službah, kar je po eni plati pozitivno, po drugi plati pa imamo v teh službah še vedno premalo strokovnega kadra,« pravi Janez Tavčar.

V sredo kar precej zgodaj sva bila dogovorjena za pogovor. Kratka sva morala biti, saj je imel ob sebi na mizi že vse pripravljeno za pot v Ljubljano k slovenskemu kmetijskemu ministru Kneževiču. Za gradnjo hladilnic mesa v Škofji Loki se prižiga zelena luč in ker bodo hladilnice pomembna zadeva, je treba zanjo potrkati na mnoga vrata.

»Razvojna vprašanja in naložbe, ki jih ima delovna organizacija v srednjeročnem načrtu in jih terjajo od nas tudi posamezne občine, so mi vzele v dobrem letu, kolikor sem direktor KZK, precej časa. Časovno je treba usklajevati opravila, dobiti kup dovoljenj po občinah in v republiki, še posebej, če gre za pomembno gradnjo. Največji problem je zagotavljanje denarja, ki ga naša panoga nima ravno na kupe. Reči moram, da z vsemi kar dobro sodelujemo in nam plan naložb ne uhaja iz rok. Seveda pa smo pozorni, da gradimo tisto, kar je pomembno za vso Gorenjsko, in se odločamo za najspodobnejšo tehnologijo. Naša pot do sovlagateljev in financierjev je lažja, pa tudi splošna naklonjenost kmetijstvu se zboljšuje. Ne le zaradi prehrabenegega pomena, ampak tudi zaradi zagotavljanja novih delovnih mest. Na takšnih izhodiščih smo gradili mlekarino v Kranju,

ki je bila velik naložbeni zalogaj, kmalu bo zgrajen center za semenski krompir v Senčurju, lotevamo se gradnje hladilnic na Trati pri Škofji Loki, ponovno po oživljamo družbeno živinorejsko in kmetijsko proizvodnjo. Agroživilci skušamo dokazati, da je mogoče tudi v teh razmerah kaj narediti.«

Kakšen je delovni dan direktorja največje gorenjske kmetijske organizacije?

»Svoje obveznosti bi razdelil na četrtine. V prvo bi uvrstil usklajevanje zahtev med tozdi in med delovno organizacijo in sosedom. V prvem letu takšne organiziranosti smo, in posli te vrste so zato še posebej aktualni. Značaj teh opravil nujno terjajo sodelovanje. Druga četrtina nalog je usklajevanje nalog po sektorjih, tozdi in službah v delovni organizaciji. Skrbim za sprotno medsebojno obveščanje in za preverjanje, kako dogovorjeno uresničujemo. To v našem primeru ni lahko, saj smo samo v kranjski občini raztreseni na 11 krajih, razen tega pa smo prisotni še v vseh drugih gorenjskih občinah. Tretjo četrtino svojih nalog vzame dogovarjanje in usklajevanje med delovno organizacijo ali tozdi in med občinskimi in regijskimi organi, gospodarsko zbornico, banko, iz-

vršnimi sveti in skladi za pospeševanje kmetijstva. Četrto, ne najmanjšo četrtino pa moram rezervirati za povsem poslovne obiske in razgovore, bodisi doma v hiši, na Gorenjskem ali zunaj nje. So dnevi, ko prevladuje eno od opravil, vendar pa na splošno tako ocenjujem svoje delovne naloge. Če pa k temu dodam še sestanke samoupravnih organov, ki jih imamo praviloma zadnje uro delovnika, in sestanke družbenopolitičnih organizacij, ki so zvečer, je pogosto dan prekratek. Seveda pa mora človek kdaj tudi kaj prebrati, za stroko ali za splošno razgledanost in poznavanje problemov. Za slednje je treba kdaj čas dobesedno ukrasti.«

J. Košnjek

Miroslav Noč, direktor Tehničnega biroja Jesenice

Strokovnost ohranja ugled v tujini

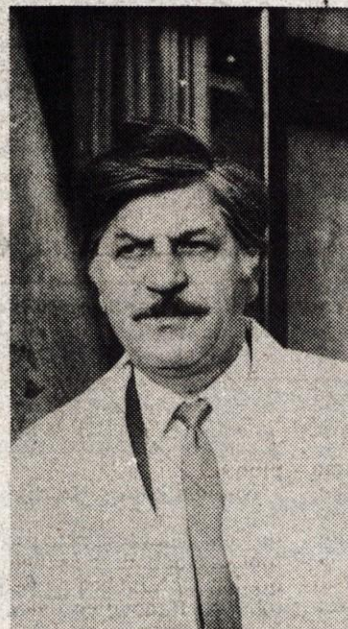
Jesenice, aprila — Tehnični biro Jesenice izvaža 70 odstotkov svojega dela v tujino — Projekti za valjavniske naprave in dolgoročno povezovanje z domačo predelovalno industrijo

Tehnični biro Jesenice sodi med najuspešnejše delovne organizacije jeseniške občine, še posebej zato, ker se 50-članski kolektiv že vrsto let uveljavlja na zahtevnem tujem tržišču. V tujini se morajo nenehno potrjevati, da bi se obdržali in ohranili ugled.

Direktor Tehničnega biroja je inženir Miroslav Noč. S svojo strokovnostjo in delovno zagnanostjo vodi kolektiv, v katerem prevladujejo tehniki, ki pripravljajo projekte in načrte za valjavniske naprave.

»Največ časa mi vzame prizadevanje, da bi se pri delavcih povečala motivacija za delo. Opažam, da se vse preveč hočejo uveljaviti težnje po uravnilovki, kar ni dobro, še posebno ne za našo dejavnost. Prav zato naj bi v prihodnje sprejeli poseben sistem premij za tiste delavce, ki dosegajo nadpovprečno produktivnost in učinkovitost pri delu.«

Želimo si, da bi ohranili ugled na tujem tržišču, še po-

sebej v Nemški demokratični republiki, kjer imamo največ poslovnih partnerjev. Obdržati izvoz vsaj v sedanji količini pa nikakor ni lahko, kajti na tem tržišču bi morali tudi več kupovati in skleniti

več kompenzacijskih po. Na Podatek, da izvažamo 70 odstotkov našega delol, že na to, da smo uspeli, n pr zni boj pa je vedno bolj smiljen. Ne živimo od do jutri, zato sklepamo tudi doma, z domačo pre valno industrijo in z del mi organizacijami. Ocer mo, da nas je dovolj po lu, kajti v tej dejavnosti lo nedopustno več zapos ti. Vsak nadaljnji razvo je zelo vprašljiv, če se n mo dolgoročno povezov proizvodnjo.

Samoupravljanje? V delovni organizaciji zad livo delujejo samoupr organi in družbeno-polit organizacije. Večkrat m odločitve sprejeti zel tro, ker roki za inoerjav partnerje ne dopuščajo benega omahovanja inavo vlačevanja, nobenih na Mo ali celo nestrokovnosti. lavci se tega prav dobro vedajo, zato v projekte, sprejemajo tuji ali do naročniki, vložijo vse s sposobnosti in vse svoje nje. Le tako in samo smo se do zdaj ohranili v di tuji konkurenci in upa da bomo taki tudi osti pravi direktor Tehničn biroja Miroslav Noč.

D. Sed

Franc Bajt, direktor LIP Bled

Dolgoročne usmeritve v senci sprotnih problemov

Bled — Franc Bajt je neposredno doživljal in soustvarjal razvoj lesne industrije na Bledu. Dvaintrideset let je zaposlen v LIP, enajst let je tudi na krmilu delovne organizacije, na glavnem direktorskem stolu. V podjetje je prišel v času, ko so se na Bledu začeli presmerjati iz žagarstva v višjo stopnjo predelave lesa in sploh postavljati temelje današnjih proizvodnih programov. LIP se je v treh desetletjih razvil v pomembnega izdelovalca notranjih vrat v Jugoslaviji (ne po količini, temveč po kakovosti), vhodnih in garažnih vrat, opaznih plošč, lesenih oblog, masivnega pohištva, strojev in naprav za lesno industrijo in nenazadnje tudi v pomembnega izvoznika na zahodno tržišče.

Menjavala so se dobra in slaba obdobja. Pred desetimi leti, kmalu zatem, ko je Franc Bajt postal »prvi mož« v podjetju, je kriza v gradbeništvu močno udarila tudi po proizvajalcih stavbnega pohištva, vendar je, kot pravi, sedanja kriza še večja in širših dimenzij od prejšnje. »Krizna na domačem trgu je posledica manjše kupne moči prebivalstva in manjše stanovanjske gradnje. Na tujem tržišču kriza niti ni tako velika, le odnos Jugoslavije do izvoza je postal nemogoč. Veliki izvoznik, nekdanji paradni konji slovenske industrije, so naenkrat postali »paradni osli«. Izvoz na zahod se ne spleča, in to nedvoumno kažejo tudi četrtletni obračuni poslovanja v slovenski lesni industriji.«

Pogoji gospodarjenja se pri nas neprestano spre-

njajo in to nenehno iskanje najboljših poti in rešitev zahteva od direktorjev, da stalno prilagajajo poslovanje delovne organizacije družbenim okvirom — zakonom, predpisom, režimom, usmeritvam... »Reševanje sprotne problemov, ki so predvsem posledica nestanovitnih gospodarskih razmer, vzame direktorju in še nekaterim odgovornim delavcem v podjetju obutno preveč energije, premalo časa pa jim ob vseh teh problemih sprotnega poslovanja ostane za ubadanje z razvojnimi, dolgoročnimi usmeritvami delovne organizacije. Odkar velja novi zunanjetrgovinski režim, se vse suče okrog vprašanja, kako organizirati proizvodnjo, da bo dohodkovno uspešna. Škarje se namreč čedalje bolj zapirajo:

surovine in ostali materiali se dražijo hitreje kot naši izdelki, oziroma inflacija »raste« hitreje kot dolar. Pa ne gre le za izvoz: veliki problemi so tudi pri uvozu, ker tujci zahtevajo predplačila, akreditive...« je povedal Franc Bajt.

Vsaj enkrat na mesec gre v proizvodne obrate, med delavce, s katerimi se ob tej priliki tudi pogovori o težavah pri delu. Prizna, da bi moral večkrat po tovarnah, a kaj, ko ga vedno priganja čas. Pogosto mora na sestanke v Ljubljano, petkrat do desetkrat na leto ga obveznosti zanesejo v Beograd, včasih mora tudi na pot v tujino.

»Gospodarske razmere so takšne, da za direktorska mesta ni več velikega zanimanja. To opažam tudi pri nas v LIP. Ljudje se težko odločajo za prevzem odgovornih dolžnosti v temeljnih oziroma v delovni organizaciji. Direktorjem bi morali dati več svobode, s tem pa mislim več pristojnosti in odgovornosti pri postavljanju vodilnih in drugih odgovornih delavcev v podjetju. Mislim, da je vsak človek za nekaj primeren, le pravo delo mu je treba dati.«

»Brez problemov bi bilo dolgčas, vendar pa se človeku včasih tudi hudo, da se mora ubadati tudi s takšnimi, ki so posledica neumnih odločitev,« pravi Franc Bajt in dodaja, da mora direktor, ob vseh težavah, ki tarejo gospodarstvo in delovno organizacijo, vedno ustvarjati dobro razpoloženje za hitro in učinkovito reševanje problemov.

C. Zaplotnik

Jože Rožman, direktor tovarne Zvezda v Kranju

Peš smo hodili po makadamu, ko so se drugi vozili po asfaltu, zato nam zdaj slabe ceste povzročajo manj težav

Deseto leto je Jože Rožman že pri krmilu tekstilne tovarne Zvezda v Kranju, podatkov, ki govore o dobrem delu in gospodarjenju 160-članskega delovnega kolektiva, bi lahko nasuli, saj je Zvezda danes »v špiči« kranjske industrije. Vzela je enega, da se ne bomo izgubljali v številkah. Letos bodo na zahod prodali milijona dolarjev izdelkov, kar pomeni skoraj 10 tisoč na delavca, za uvoz bode potrebovali le tretjino zasluženih deviz. Če bi vsi delali tako, nam tujih dolgov bilo težko plačevati.

»S kakšnimi problemi se sedaj največ ukvarjate?«

»Največje probleme nam povzroča nova devizna zakonodaja, ki ni zaživela tako, kot bi morala. V prvih treh mesecih letošnjega leta smo 41-odstotno uresničili letošnji izvozni načrt, napeli smo vse moči, toda navkljub temu imamo težave z uvozom. Doslej smo dobili že šest pošiljk na up, ne vem, kdaj jih bomo lahko plačali. V nedogled tako ne bo šlo. Če se bodo začele trgati reprodukcijske verige, bo izvoz usihal.«

Naslednje vprašanje pa je dohodkovna motiviranost za izvoz. Zavest in dohodek nista ena in ista stvar. Da zavest imamo, smo dokazali, toda če ne bo ustreznega dohodka, nam zavest ne bo pomagala. Zdaj je na boljšem tisti, ki prodaja na Vzhod ali doma. Če se stvari ne bodo spremenile, se bomo žal tudi mi začeli ozirati na Vzhod.

Vse te težave pa nam vzamejo veliko časa in energije, namesto da bi več delali na področju razvoja, se moramo ubadati s tekočim poslovanjem. Če bi bile gospodarske razmere zanesljive, bi delali veliko lažje, bolj bi skrbeli za bodočnost.«

»Kakšno vlogo mora odigrati vodstvo tovarne pri kreiranju razvoja?«

»Razvojni cilj mora biti jasno postavljen. Predpogoj pa je seveda strokoven in sposoben kader. Dolžnost vodstva pa je, da dobro organizira dela za uresni-

čitev tega cilja, da vodi takšno poslovno politiko, ki omogoča vlaganja. Brez dobrih delovnih odnosov seveda ne gre, vodstvo mora biti enotno. Le tako je moč na celoten kolektiv prenesti željo po napredku.«

»Kam ste v Zvezdi naravnali razvoj?«

»Ne izdelujemo več le tkanine za konfekarje, temveč tudi za obutveno industrijo, kar 30-odstotno. Ne želimo, da bi naša proizvodnja slonela le na eni industrijski veji, temveč na večjih. Zdaj se spuščamo v avtomobilsko industrijo, bodočnost vidimo v nekaterih zahtevnih izdelkih zanjo, kar terjajo veliko dela, seveda pa tudi tveganje.«

»Kako uspete v zdaj dobro delovno vzdušje v tujini?«

»Tekstilci nismo bili na deležni družbene podpori, no smo se opirali na lastno. Peš smo hodili po makadamu, ko so se drugi vozili po asfaltu, zato nam zdaj slabe ceste povzročajo manj težav. Skrivnost je v tem, da imam res dober pogled nad dogajanjem. 20. secu imam na mizi vse po o delu in poslovanju v prete mesecu, sproti tako lahko vimo, kje se zatika, hitro kaže, kdo dela dobro in treha ukrepati. Slabega del nas ni moč skriti.«

»Pravijo, da lahko vsak več pride k vam v pisarno, žit, če je kaj narobe.«

»Za vsakogar sem na razgo med štirinajsto in šesturo. Spočetka sem se tako čil, da bi si ustvaril kar nšo sliko o kolektivu, pri nekemliki problemu pa veslim slišati obe plati, imeram vendar posluš za vsdelavca. Spočetka so pogoprihajali, zdaj ne več, včasdejo tudi zaradi osebnih pomov, ki jih prav tako pomrešiti, saj z njimi obremdelavlec pač ne more doblati.«

Za vse režijske delavce smo uvedli delo v proizvodni vsak mora tam prebiti od dan. Ne gre za »horuk« temveč za to, da nam je vodnja blizu, da čutimo z M. Volč

Franc Markič, Berkerežev, iz Kranja:

PRAZNINA BI BILA PRI BASIH, ČE BI ODNEHAL

Šestdeseto leto teče, odkar je začel igrati pri kranjski godbi. Na cvetno nedeljo leta 1928 je bilo, ko ni imel še niti štirinajst let. Začel je z baritonom, potem je prešel na bas, ki ga igra še danes.

h je bilo pri godbi veselo, tako je godba še nekaj veljala pri nas. Ni bilo prereditve brez nje, nosilske veselice, sokolskega izletne parade, ne pusta, ne pogreli za prvi maj so igrali že pred tuda ne na sam prvi maj, ker je povedano, ampak prvo majsko Vaje so imeli pri Felnarju pod 1 pa. Na vrhu Mohorjevega klanca morali igrati, pa po trgu gor, po Tomdelol, po Tavčarjevi gor, do Bekelina primskovskega mostu, mimo doljlišča, kjer je danes Prešernov doljližnjak Zakrajšek, dimnikarski z imenitnimi brki, je pred vrtem palico. Tudi po vojni je bilo igrati. Kadar so urezali partije, je iz ljudi, posebno iz borcev, celo.

Včasih se mu zdi, da pojenjmeta in volja in ugled. Vedno se morajo boriti za denar. Saj so se v stari Jugoslaviji tudi. Ko je bilo najslabše, je nekdo pobiral v puščico. Ko so leta 1934 ustanovili Kranjsko glasbeno društvo, so po Kranju nabrali podporne člane. Ti so poskrbeli, da so imeli pri godbi za najnujnejše.

Vojna jih je razbila. Franc je prišel 1944. leta v Kokrški odred in z njim tudi na Koroško. Pri Lubasu v Celovcu so ob koncu vojne pobrali instrumente in že je imela 14. divizija trinajst muzikantov in svojo godbo na pihala.

Takrat je bila godba na pihala še cenjena. Pa zdaj pogledajte! Če bi ne bilo pogrebov, bi razpadla, ker bi ne bilo denarja za njeno vzdrževanje. Stanejo prevozi, stanejo instrumenti, obleke.

Niso kot pevski zbor, ki nastopa le po zakurjenih dvoranah, na suhem. Oni so vedno zunaj: na pokopališču pozimi od zgoraj zajemaš v čevlje, premočen si, sapa v instrumentih sproti zmruže in „štima“ odpoveduje. Pa tudi odnos občinskih mož do godbe! Najbolje bi bilo, da bi naredili tako kot so Trboveljčani: prvi dve vrsti sta za funkcionarje, če jih ne bo, tudi mi ne bomo igrali. Pa so vrste polne. Pri nas pa nič, tudi če jim pošlješ osebna vabila, brezplačne vstopnice... Za koncert na trgu še stolov ne postavijo. Dajte no! Instrument, držalo za note, note, pa še stol na rami. Si lahko zamislite godbenike, ki bi tako šli čez mesto? Če je že zaprto mesto, naj bo res zaprto. Ne pa da sredi koncerta, med najlepšim solom, pridrvi mimo kakšno ropotalo.

Prvomajska budnica je nekaj zares lepega. Včasih so ljudje že po prvih taktih kar pridrli na cesto. Zdjaj pa ne veš, komu igraš. Na Planini je toliko ljudi, pa se le sem in tja pokaže kakšna glava. Saj človek ne igra sebi!

Jutri zvečer, na predvečer prvega maja, bo pihalni orkester koncertiral na Titovem trgu v Kranju. Njegov sin Branko je njihov dirigent. Lep program so pripravili, odloček iz Smetanove Libuše pa Dalmatinko. To muziko ima Franc zelo rad, saj je zahtevna, a lepa za uho.

Še bo igral, dokler bo mogel. Sicer pa, saj bi bila pri basih prav praznina, če bi odnehal...

D. Dolenc

Imajo ljubljanske kulturne hiše preveč obiskovalcev?

RAZGRABLJENA KULTURA

Radovljica, aprila — Delavci iz radovljiške občine so zelo navdušeni nad predstavami ljubljanske Drame, in Cankarjevega doma. Sindikat jim organizira prevoze in zagotovi vstopnice. Toda prav tu se zadnje čase najbolj zatika.

gled Verdijevega Nabucca se je pomladi iz radovljiških kolektivov javilo 1740 interesentov, sindikata je uspelo dobiti le eno samo inavo, torej za okrog 500 obiskovalcev. Morda bodo za nekaj avtobusov dobili karte, kadar bodo predzvečer »izven«, polovica pa si, če hiša ne bo naredila zanje vsaj predstave, te priljubljene opere mogla ogledati. Je naša operna es tako zelo oddana ali so spet kakšne »suše«? Tega Radovljičane morejo vedeti, so pa razočarane katere večje delovne organizacije sta na primer Veriga in Elan, kaj dobiti za svoje delavce vsaj taj avtobusov vstopnic. Tudi raki sindikat se dogovarja, da bi sameznih predstavah dobili vsaj sto, dvesto kart.

ko je delati selekcijo, pravi se Občinskega sindikalnega sveta

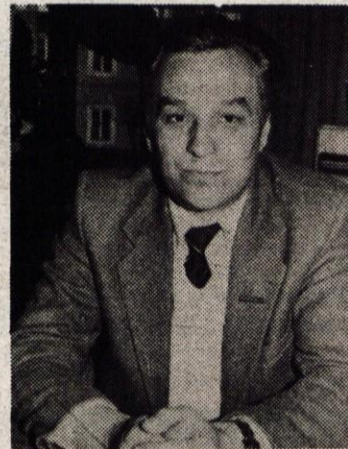
Radovljica Mirko Rimahazi, ki skrbi za kulturno dejavnost. »Težave so že pri razdeljevanju na prvo in drugo skupino.«

Na sindikatu se trudijo, da bi približno enako zadostili željam vseh krajev in vseh delavcev, zato organizirajo avtobuse z odhodi iz različnih krajev. Na predstave Nabucca so peljali štiri avtobuse iz Radovljice, dva z Bleda, dva iz Lesc, po eden pa iz Gorij in iz Begunj. Lipničani in Bohinjci bodo na vrsti prihodnjici.

Kulturno življenje v radovljiški občini je zares živahno. Pred desetimi leti so kulturna skupnost, občinski sindikalni svet in delovni kolektivi sklenili družbeni dogovor, po katerem delovne organizacije združujejo sredstva za kulturne prireditve. Na zaposlenega prispevajo večje delovne organizacije po 30, manjše pa po 40 dinarjev na leto. S tem denarjem, pa kar je še sredstev

iz drugih naslovov, organizirajo v občini od 30 do 50 različnih kulturnih prireditev na področju občine, kjer je pač dvorana in primeren oder. To so prireditve amaterskih in poklicnih gledaliških skupin in folklorne, koncerti in podobno. Vse prireditve v okviru občine so brezplačne, za obiske predstav v Ljubljani pa delavci prispevajo tudi sami.

»Prav za Ljubljano je izredno zanimanje,« pove Mirko Rimahazi. »Takšno, da se zveza kulturnih organizacij pritožuje, da je potem pri domačih prireditvah premalo obiska. Zato moramo krmariti med enim in drugim. Ljudem pa je treba ustreči. V prvih letih družbenega dogovora so prihajala gostovat gledališča iz Ljubljane. Zdjaj so taka gostovanja predraga, pa tudi odra ni pravega. Primeren oder ima le Bohinjska Bistrica, malo večji so v Podnartu, Kropi in Ribnem, Radovljica pa

nima dvorane, kjer bi lahko imeli večje prireditve. Za manj zahtevne imamo kinodvorano, za folkloro in pevske zборе pa osnovno šolo. Festivalna dvorana na Bledu je predraga, uporabna je le za koncerte. Zato ni nič čudnega, da ljudi vleče v Ljubljano. Sedaj je lastna udeležba po 350 dinarjev, v parterju pa stane 600 dinarjev. Od 1. maja pa bo vstopnica 1000 dinarjev. Ljudje pravijo, da bi plačali tudi več, tudi polno ceno, da bi jim le organizirali ogled.«

D. Dolenc

Galerija v Domu upokojencev Kranj

SLIKARJEVO DARILO

Kranj, aprila — Pred nedavnim je slikar in grafik Miha Maleš, eden najpomembnejših slovenskih umetnikov, poklonil Domu upokojencev Kranj okoli petdeset svojih grafik.

ko bi rekli, da bo dobil Kranj male razstavne prostore. Seveda ne stavbe, pač pa se bodo prostori upokojencev na Planini polepšali s slikami Mihe Maleša, enega najvidnejših slikarjev. Obsežen Maleševih grafik — več kot 50 — a slikarjeve grafične stvaritve iz tega pariškega in španskega obdobja, morda tudi najlepši, obujajo dela, ko se je slikar in graviral z motivom ženske.

doslej niso bile umetniške slike v Domu upokojencev v Kranju. Na redkost, vendar pa pomeni toliko znamenitega umetnika izjele, ki prav gotovo sega tudi v preteklo življenje samega doma.

ke so dar slikarja Mihe Maleša,« pravi direktorica kranjskega Doma upokojencev Roza Kernova. «Maleševa sorodnica je namreč v našem domu že dolga leta, v zahvalo, da vzorno

škrebimo zanjo, pa smo dobili slike v trajno last. Ko nas je Olga Maleševa, slikarjeva žena, vprašala, če bi hoteli sprejeti nekaj Maleševih grafik, si nismo mislili, da gre za tako veliko darilo.«

Razmišljajo, da bi zbirko grafik predstavili izbrano po temah, morda

Slikar Miha Maleš je že pred leti, leta 1980, poklonil Kamniku 2600 svojih likovnih del. S tem je lahko nastala mestna galerija, ki občasno prireja razstave njegovih del.

Slikar in grafik Miha Maleš se je šolal v Zagrebu, na Dunaju in v Pragi v letih med 1922 do 1927. Študij je končal na praški grafični specialki. Malešev motivni svet je tako v grafiki kot v slikarstvu zelo širok, opus pa obsežen. Uspešen je bil v ilustraciji, ukvarjal pa se je tudi s slikanjem na steklo, krašenjem keramike in izdelovanjem predlog za tapiserije.

niti ne vseh slik naenkrat. Razobesili jih bodo po stenah klubskih prostorov, v avli, morda tudi v jedilnici, povsod tam, kjer bodo najbolj vidne tako stanovalcem doma kot tudi obiskovalcem. Da bo ta, vsekakor izjemna stalna razstava tudi lepo pripravljena, so za pomoč naprosili strokovnjake.

Čprav prihaja v Dom upokojencev vsak dan veliko obiskovalcev, predvsem sorodnikov stanovalcev in tudi

stiki s krajevno skupnostjo so živahni, saj v Domovih prostorih organizirajo tudi društveno dejavnost, pa slik Mihe Maleša vendarle ne bi videlo toliko obiskovalcev, kot bi jih, recimo, lahko, če bi bile grafike razstavljene v galeriji sredi mesta. Zato se zdaj že dogovarjajo z Gorenjskim muzejem, kdaj bi se dragocena zbirka za nekaj časa lahko preselila tudi v eno od galerij Gorenjskega muzeja; najverjetneje bo to že junija.

L. M.

Živahna likovna dejavnost

BARVE IN OBLIKE MED SIVINO ČASA

Kranj, aprila — V Gorenjskem muzeju likovna dejavnost nima toliko prostora, kot bi ga glede na zanimanje potrebe časa morala imeti. Vse večji obisk v galerijah pa kaže, da ljudje utrip časa — včerajšnjega in današnjega — radi pogledajo tudi na slikah. O tem kustos Gorenjskega muzeja, dr. Cene Avguštin

prav kaže, da likovna umetnost nekaj svojega prostora, pa pozna vseskozi ugotavljajo, da vendarle nima tistega mesta, ki ji gre. Vse, prav tako kot je včeraj in pred poglednim, odslikuje barve svojega govora o bogastvu ali tudi kulturni nastopi nekega obdobja.

Kolikoli prostora odmerja Kranj likovne umetnosti?

liko prav gotovo ne, da bi lahko dovolj. Sedanjega prostora je preda bi lahko, recimo, v okviru Gorenjskega muzeja bolje spremljali likovni razvoj slikarstva in tudi likovne umetnosti — fotografije, arhitekture, uporabne umetnosti. Imamo fond starih slik, ki jih ne moremo prikazovati, shranjene v arhivu. Kakaj na boljše čase — le od časa

do časa del tega bogastva najde prostor v galerijah.«

● Kmalu se bo Zavod za spomeniško varstvo preselil iz Tavčarjeve 43 v grad Kieselstein. Kako boste uporabljali te prostore?

»Še vedno ne bomo imeli takšnih možnosti — kot jih imata na primer Celje in Ptuj — da bi lahko vso stavbo namenili opremi z zgodovinskimi predmeti, vključenimi v staro, lepo arhitekturo. V Kranju bi bila za kaj takega najprimernejša Pavšlarjeva hiša — bolj kot pa za stanovanje, kot jo zdaj uporabljamo. Arhitektura iz 16. stoletja, freske v stavbi, arhaidno dvorišče, vse to je pri tej hiši še neizkoriščeno. V načrtu pa je, da bo v izpraznjenih prostorih Tavčarjeve 43 nastala predavalnica; vse stroke, s katerimi se ukvarja

Gorenjski muzej, imajo namreč tudi veliko diapozitivov, ob katerih lahko na takih in drugačnih predavanjih osvetlimo marsikaj, česar zdaj z živo besedo in s stikom s poslušalstvom ne moremo.«

● Ko že govorimo o stiski s prostorom, ki jo občuti Gorenjski muzej — ali ni nekaj možnosti tudi v Mestni hiši?

»Res ima 350 let stara mestna hiša še klet, lepo tlakovano z opečnim tlakom. Četudi ne bi bilo treba ravno ogromno denarja za njeno ureditev, pa letos še ne bo nared za sprejem stalne razstave fresk, ki bi se tja razširile iz stebriščne dvorane.«

● Tako bogate likovne dejavnosti v Kranju in na Gorenjskem že dolgo ni

bilo. Očitno prostor ni ovira za razstavljajce?

»Če ne bi bilo izmenjave razstav, bi kmalu lahko govorili tudi o takih ovirah. Ali še huje; če bi razstavljali le domače avtorje in se zapirali pred novostmi, ki jih prinašajo druga okolja, bi imeli kmalu le še provincialno likovno dejavnost. To, da likovna dejavnost bohti, je le izraz časa, je prizadevanje, kako človeka potegniti iz sivine vsakdanjosti. Enako se dogaja v literaturi, v glasbi... Vse več ljudi prijemlje za čopiče, piše, poje...«

● Nekateri vihajo nos nad razstavi

vami, ki nastajajo v kavarnah, gostilnah.

»Zakaj tak odnos? V Parizu izkoristijo vsak kotiček, da razstavijo sliko. Ni tako pomembno, ali razstavljaj v galeriji ali kje drugje. Saj tudi tisto, kar je v galeriji, ni vedno kvalitetno. Mislim, da se bo tak način predstavljanja likovne ustvarjalnosti še razširil. Zakaj le bi kdo hotel ovirati stik likovnih del z ljudmi? Je pa res, da vse ni dobro, kar visi na zidu. Marsikaj znamo vrednotiti šele kasneje. Spomnim se, da je naša galerija razstavljala slike Jožeta Tisnikarja, ko je bil še povsem neznan, zdaj se za njegove slike pulijo vse galerije... Zato naj bi bile tudi v bodoče naše galerije odprte za vse smeri in vrsti likovne umetnosti; tudi za tako imenovana nova iskanja, eksperimentalne razstave, ki ljudi — vsaj po obisku sodeč — tudi zelo zanimajo.«

● Galerijsko delo je v bistvu zelo izpostavljeno, okusi so različni...

»Nekateri bi res radi le umetnost pravega razreda, vendar pa bi takšna elitna zaprtost izključila vse mlade, s tem pa njihov razvoj. S takšno politiko si nekateri galeriji res ustvarjajo sloves, meni pa se zdi, da s prvo potezo še nihče ni postal pomemben slikar, za to sta bila potrebna čas in prostor za razkazovanje ustvarjenega. V kranjskih galerijah smo imeli zato za oboje vedno dovolj posluha.«

L. M.

Termopol je na poti, da prek OZN postane zglede vsem nerazvitim deželam

Recept za najhitrejši razvoj nerazvitih

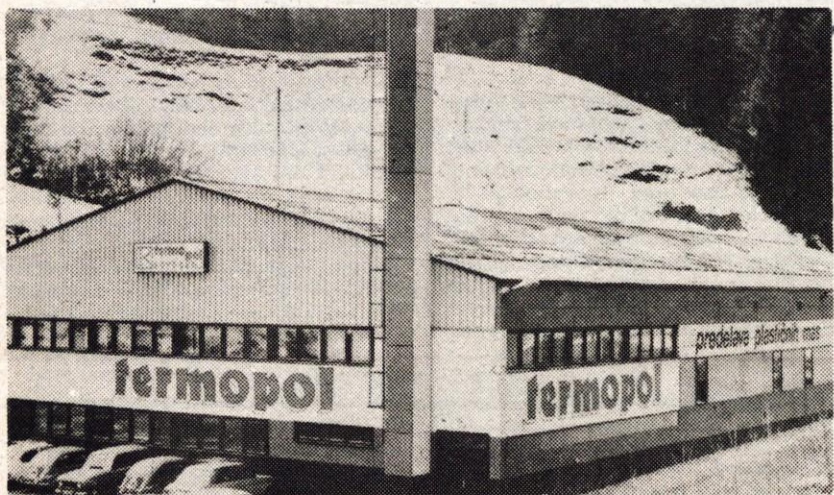
Sovodenj, 23. aprila — Ekonomska fakulteta iz Ljubljane je za razpravo v centralnem komiteju zveze komunistov Slovenije o opiranju na lastne sile predstavila Termopol kot primer, kako je mogoče uspešno združiti način upravljanja in vodenja z ekonomsko učinkovitostjo. V združenju malega gospodarstva pri Gospodarski zbornici Slovenije si zdaj prizadevajo, da bi bil Termopol v UNCTAD, konferenci Združenih narodov o trgovini in razvoju, sprejet za vzorčni model; za zgled, kako se v nerazvitih krajih lahko razvije sodobna proizvodnja, ki je spremenila življenje ljudi in podoba njihovega kraja. Potrditev bi kolektivu pomenila več kot samo priznanje. Termopol bi nerazvitim deželam oziroma deželam v razvoju lahko ponudil svoj model organizacije, proizvodnjo, svojo tovarno.

Termopol ni umetna tvorba. Zrasel je iz kraja, iz želje oziroma potrebe ljudi, ki bisi ob pčlem zasluku od gozda in polja odrezali boljši kos kruha.

Rezati so ga začeli 4. maja 1959. Termopol jim je dal možnost. Ne le za boljši kos kruha, za boljše življenje; zadržal jih je doma, tudi tiste v najbolj odročnih hribih. Dobro četrto stoletje so že skupaj. Dovolj dolgo, da so se zrasli.

Med 131 delavci sto domačinov

Danes daje Termopol stotim domačinom in njihovim družinam socialno varnost, otrokom pa obeta, da se bodo nekoč zaposlili ravno tako kot so se starši. Vendar za razliko od staršev, ki so večji del nekvalificirani, kot kvalificirani, srednje, višje ali celo visoko izo-

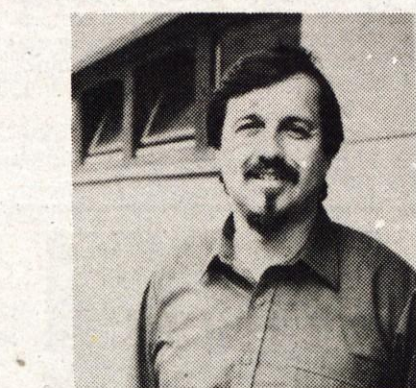

brazeni delavci. To jim obljublja Termopol, ki vzporedno s programom predelave plastike načrtuje nov razvoj predvsem na prodaji tehnologije in znanja doma in na tujem.

Plače delavcev iz Termopola so solidne. V prvih treh letošnjih mesecih so zaslužili povprečno po 73.643 dinarjev. Zaslužek v tovarni jim pomeni glavno družinskega proračuna. V Termopolu pa ne dobijo le plače. Kdor gradi ali obnavlja stanovanje, lahko računa na posojilo. Letos si je devet delavcev razdelilo 11 milijonov dinarjev. V podjetju imajo tudi lastno kuhinjo in jedilnico.

Zanimanje za delo na domu

Kar 37 Sovodenjčanom daje Termopol dodatni zaslužek s pogodbenim delom na domu. Prevzemajo ga delavci, njihovi sorodniki pa tudi drugi krajanje. Opravljajo preprostejša ročna dela; lepijo in šivajo elemente za etuije, jih sestavljajo, obstrigujejo otroške vozičke iz žameta in podobno. Plačani so od kosa. Za delo te vrste je veliko zanimanja. Težava nastane le takrat, ko imajo ljudje najbolj nujna opra-

Lojze Bogataj, direktor Termopola vilo v gozdu ali na polju. Takrat mora Termopol razširiti mrežo pogodbenih sodelavcev po dolini, v Ziri, Gorenjo vas, Škofjo Loko.

Termopol ima tudi več kot petdeset kooperantov. Na Sovodnju je eden.

Zamudna vožnja v Loko odpade

Roman Ušeničnik in žena Lojzka iz Koprivnika sta še pol leta nazaj delala v loškem Seširju. Zjutraj sta vstajala ob pol štirih, doma sta bila spet čez dvanajst ur. Zdaj Lojzka dela v proizvodnji, Roman s kombijem vozi material kooperantom in se vrača od njih z izdelki. Zaslužita bolje kot v Seširju. Glavno pa je, da sta več prosta. Doma imajo še nekaj zemlje in gozda. Samo od zemlje ne bi mogli živeti. Tudi včasih, ko so bili še bolj skromni, niso mogli. Tkali so platno. Zdaj so drugačni časi, drugačne zahteve in potrebe. Roman in Lojzka Ušeničnik sta zadovoljna.

Sovodenj ima vse

V krajevni skupnosti Sovodenj živi 650 ljudi. Središče Sovodnja je majhen trg ob mostu z gasilskim ter zadržnim domom. Sovodenj se ponaša še s štirirazredno osnovno šolo, trgovino, pošto, poslovalnico kmetijske zadruge in dvema industrijama: obratom Jelovice, v katerem predelujejo les, ter Termopolom, v katerem predelujejo plastične mase.

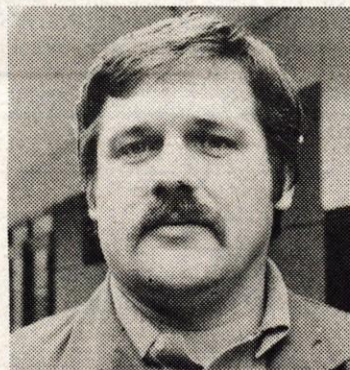

Ramona Ušeničnik, delavec

Prav Termopol ima največ zasluga za to, da ima Sovodenj vse, kot vseeno pravijo domačini. Ne le hiše, ki smo jih našli; ima tudi kanalizacijo, telefone, razgibano dejavnost. Tudi v tem srednjeročnem obdobju je krajevna skupnost s Termopolom sklenila samoupravni sporazum, po katerem podjetje odvaja za krajevni razvoj dva odstotka od kosmatih osebnih dohodkov.

Podoben sporazum so imeli tudi v preteklih letih. S Termopolovo pomočjo in lastnim samoprispevkom so na Sovodnju lani odprli nov gasilski dom, naredili so kanalizacijo, javno razsvetljavo in, kot že rečeno, napeljali 120 novih telefonskih priključkov po vsej krajevni skupnosti. Termopol pomaga planincem graditi dom na Ermanovcu, ki ga bodo odprli julija. Na Ermanovcu bodo še letos zgradili tudi protipožarni bazen.

Delavci Termopola ne odklonijo niti pomoči kulturno-umetniškemu in turističnemu društvu, lovčemu, odboru Rdečega križa, zvezi borcev, šoli, ki ji vsako leto sofinancirajo šolo v naravi in so jo obogatili z računalnikom spectrum. Za novo leto prispevajo denar za enotno obdaritev vseh otrok.

Franc Peternelj, predsednik sveta KS Sovodenj

Toplota iz lesnih ostankov

Letos bodo obnovili kulturno dvorano. Pripravljajo projekte za skupno kotlovnico za ogrevanje z lesnimi ostanki, ki bo v Jelovici, s presežki toplote pa bo lahko ogrevala tudi nekatere druge prostore na Sovodnju. Podjetji sta sofinancirali že alarmiranje, vsako leto v sodelovanju s krajevno skupnostjo izpeljeta obrambni dan, pripravita skupno silvestrovanje v domu.

Morda smo kaj spregledali. Ob obilici udeleževanja bi se to pač lahko zgodilo. Vendar, če pod vse naštetu potegnemo črto, lahko sklenemo takole: Termopol skrbi za ekonomski, družbeni, komunalni, kulturni, skratka vsestranski razvoj kraja. To je pravi recept za najhitrejši razvoj nerazvitih.

H. Jelovčan

Slovenski kuharji so pokušali gorenjske narodne jedi — Odbor za gostinstvo in turizem pri Gospodarski zbornici Slovenije je že lasko jesen začel akcijo oživljanja slovenske narodne kuhinje. Ta naj ne bo gostu ponudena le v kmečkem turizmu, temveč tudi v hotelih. Toliko dobrih in zanimivih jedi imamo, ki bi jih tuji radi naročali, če bi jih le poznali. Pa jih ne, ker smo sami skoraj pozabili nanje, v hotelske ponudbe pa jih niti pokušali nismo uvesti. Srednja šola za gostinstvo in turizem Bled je svoj seminar pripravila ta mesec. Zbrane kuharje in kuharice iz vse Slovenije so učenci in kuharji hotela Golf seznanili z domačo kuhinjo iz okolice Bleda in Bohinja. Izvirnih jedi je bilo toliko, da bi gostom, ki prihajajo v turističnih paketih, lahko vsak teden pripravili en dan z nacionalnimi jedmi. — D. Dolenc

Dom krajevnosti Tenetiše

Tenetiše, aprila — Leon Štrukelj: »Za predsednika sveta krajevnosti sem bil izvoljen pred štirimi leti ob splošnih volitvah. Takrat je bil v krajevni skupnosti na referendumu izglasovan tudi samoprispevek za gradnjo doma... Raje bi delal sam z lopato, kot pa odpiral vrata za 'zeleno luč'...«

Bilo je 28. junija pred štirimi leti, ko so v eni najmanjših in tudi najmlajših krajevnih skupnosti v kranjski občini, v Tenetišah, odprli za krajevni praznik javno telefonsko govornico. Takrat so svečano položili tudi temeljni kamen za izgradnjo Doma krajevnosti skupnosti. Lani, tudi za krajevni praznik, konec junija, so Dom svečano odprli. Ni še gotov. Letos jih čaka še trgovina. Vendar je v domu že lep čas zelo živahno. Praktično ni dneva, da se v lepo urejeni dvorani ne bi kaj dogajalo: kulturne prireditve, sestanki, rekreacija, srečanja mladih, borcev, tečajji aerobike, lutkovne igrice, proslave, gledališke predstave... Dom je zares postal središče in potrdil željo in potrebo krajanov po njem.

»Ob splošnih volitvah pred štirimi leti sem bil izvoljen za predsednika sveta krajevnosti skupnosti. Takrat je bil na referendumu izglasovan tudi samoprispevek za gradnjo Doma. Na vseh, v vodstvu in gradbenem odboru je bila velika obveza. Po drugi strani so bile težave, kajti prav takrat so bili sprejeti tudi ostri ukrepi glede tovrstnih investicij. Ničkolikokrat sem bil kot predsednik v precepu, ko bi raje prijel sa-

mo za lopato, ne pa da sem odpiral vrata za 'zeleno luč' za gradnjo. Vendar sem videl željo in podporo v krajevnih, v ostalih članih in gradbenem odboru. Nič koliko prostovoljnih delavcev ur je bilo narejenih. Ljudje so razodstopili les. Čutili so, da gradijo doma. In hitro je bilo treba delati, saj je inflacija neusmiljeno klestila denar. Dostopni smo v krajevni skupnosti zbrali za Dom okrog 8 milijonov dinarjev, Zavarovalnici pa je ocenjen na 17 milijonov dinarjev. Če bi danes začeli, ga težko naredili. Res pa je tudi, nam je uspelo, ker smo pač majhna krajevna skupnost, vendar pa enotno ugotavlja Leon Štrukelj, ki je bil pred nedavnim ob izteku mandata razrešen dolžnosti predsednika.

Še naprej bo delal v gradbenem odboru, da se Dom dogradi, in v delegaciji za zbor krajevnih skupnosti. Zadolžen je, da jim je ta akcija uspela, prav novo vodstvo letos čaka še veliko dela. Največje priznanje vsem, ki sodelovali v tej akciji, je Dom. Krajevna skupnost pa je bila letos tudi pridelana za priznanje zvezne konferencije socialistične zveze.

A. Žalac

Telefonsko omrežje za 150 hiš

Brezje, aprila — Slavko Škofic, po poklicu organizator dela, bil predsednik gradbenega odbora v krajevni skupnosti Brezje za izgradnjo primarnega in sekundarnega telefonskega omrežja. Nekdaj so bili v krajevni skupnosti trije telefoni, danes pa imajo skoraj v vsaki hiši.

Velika telefonska akcija v krajevni skupnosti Brezje v radovljiški občini se je začela v začetku novembra 1983. leta. Ustanovljena je bil gradbeni odbor, za predsednika pa so takrat izbrali domačina Slavka Škofica, po poklicu organizatorja dela, ki je zaposlen v Iskri Lipnica kot vodja tehnične kontrole. V akcijo so se takrat vključili tudi krajanje iz sosednje krajevnosti Mošnje in Slavko je potem praktično vodil in usklajeval delo v obeh gradbenih odborih. 20 mesecev je trajala akcija, da so v obeh krajevnih skupnostih lani sredi leta zazvonili telefoni. V krajevni skupnosti Brezje so bili nekdanj trije, zdaj pa jih je blizu 150 oziroma skoraj v vsaki hiši.

»Ceprav sem po poklicu organizator dela, se tako velike akcije, s toliko ljudmi, ne bi hotel še enkrat lotiti. Še vedno pa sem prepričan, da danes v krajevni skupnosti najbrž ne bi bilo vseh teh telefonov, če ne bi takrat, na samem začetku, predsednik sveta Anton Toman šel do vsakega posameznika oziroma hiše in dobil pristopno izjavo. Tako smo že na samem začetku zbrali 95 interesentov v naši krajevni

skupnosti in 75 v sosednji. Takrat je tudi že določen prispevek po 70 tisoč dinarjev. Ko so bile opravljene vse formalnosti z načrti in soglasji, smo imeli že toliko denarja, da smo lahko sklenili pogodbo z izvajalcem Marjanom Megličem iz Ljubljane. Mi smo se držali, on pa tudi. Tako nam inflacija preveč prizadela. Po končani akciji smo vsem, ki so prispevali denar, kaj denarja celo vrnil. V letu 1984 lani smo imeli vsi skupaj kar predelovnih dni, da smo izkopali jarkove, postavili drogeve in teren pospeli z travo. Še posebej sem danes zadovoljen s solidarnostjo, da smo peljali kabel tudi do naročnikov v oddaljeni Peraci. Sami stroška ne zmogli, ugotavlja Slavko Škofic.

Pravi, da si je zares oddahnil, ko bil 27. maja lani tehnični prevzem primarnega in sekundarnega telefonskega omrežja. Takrat je bilo garaško delo vseh, še posebno pa gradbenega odbora, končano. Danes je v krajevni skupnosti laže dobiti telefonski priključek Seveda je priključek dražji kot je bil za prve graditelje, ki so se do njih kopal s krampi in lopatami. A. Žalac

Franc Puhar-Aci:

Stari Kranj bi moral odpreti čudovita obokana dvorišča

Ko sem napisala, da Kranj še ni imel predsednika, ki bi imel mesto rad, sem imela slabo vest prav zaradi Franca Puharja-Acija, ki je imel Kranj rad. S kakšnim žarom mi je nekoč pripovedoval o starih Kranjčanih, posebnostih, kot je bil Igljčev Ruda, ki je s pravo kavbojsko pištolo na širokem pasu hodil po Kranju. Pa o času, ko je bila v Kranju še vsaka druga hiša gostilna in je škof, ko so odprli prvi vodovod v Kranju, rekel, da je to zelo potrebno, ker se v Kranju samo še vino pije ...

Aci je veliko delal. Predsednik občine je bil noč in dan. Občinski uradniki prav tako. Radi so ga imeli, za takega predsednika rad delaš tudi ponoči, si jih slišal reči.

Na občini je bil v letih od 1958 do 1964. Najprej podpredsednik za »vlade«. Vinka Hafnerja, potem predsednik. Tedaj je bila občina odgovorna za vse, tudi kamen se ni premaknil brez nje. Za vse je poskrbela s pol ali pa tričert manj uradnikov kot danes. Vse odločitve, gospodarske in kadrovske, so se sprejemale v soglasju s partijo. O krajevnih skupnostih takrat še sanjali niso.

To je bil čas, ko se je Kranj začel spreminjati. Prej so zgradili po deset, dvajset stanovanj na leto, takrat so začeli s štiristotimi! Ko je Puhar predlagal tak način, so mislili, da je znorel. A je takrat zraslo Zlato polje. Uvedeni so bili stanovanjski krediti, razmahnila se je zasebna gradnja.

Vas naj ostane vas

Veliko bitko za prostor so bili. Z industrijo ven, na deželo, je bilo takratno geslo. Ločani so šli z njo v obe dolini, Radovljičani v Bohinj, Begunje. V Kranju tega niso pustili. Naj industrija ostane v Kranju, vas naj ostane vas. Če so se ljudje toliko desetletij vozili v Kranj na delo, se bodo pa še naprej. V Predvoru so sicer postavili žago, a je bila tam že v prejšnjem stoletju. Savo so preselili na Gaštev, Helarjeve tekstilke pa v Tekstilindus in Inteks. Sava je danes jugoslovanski velikan, čeprav Aci razmišlja, da bi morala uvajati drugačno industrijo, plemenitejšo. Sploh bi moral Kranj spremeniti industrijo.

V njegovem času ni bilo v Kranju še niti kvadratnega metra asfalta. Ceste so kovalivali s protiprašno mešanico, da se ni preveč kadilo. Avtobusna postaja je bila tam, kjer je zdaj restavracija Park, po trije avtobusi na dan so odpeljali z nje. Potem so jo naredili pri stari tiskarni, za deset let. Zdaj je tudi sedanja že premapna. Aci ima preprosto rešitev za povečanje: vrtec za njo je treba podreti, saj sredi teh plinov res ni mesta zanj, pa bodo lahko naredili tudi obračališče.

Most z Žontarjevega vrta in tržnica v savski valjarni

»Kranj je treba povezati s Planino še z enim mostom,« je odločen Aci. »Za takrat so bili narejeni načrti, da bi šel en most z Maistrovega trga, prav tam, kjer so potem postavili mesnico, drugi pa čez Žontarjev vrt do Blažuna. Stara savska valjarna bi bila za tržnico, pivnico in razne druge lokale. Ta načrt bi morali oživiti. Če bi ostal jaz na občini ali pa Martin Košir, bi to zagotovo speljala. Potem bi bilo mesto res povezano z drugo stranjo in zapora mesta bi došla veljavno, ker bi bil tu obvoz.«

Gostinci so za Kranj naredili najmanj

Takrat so v Kranju »pospravili« staro Gorjančevo hišo, staro sodnijo,

napravili so prostor Globusu in hotelu Creina. Tudi Creina je zrasla s pomočjo občine. Takrat sta naredili industrija in trgovina velike korake. Še najmanj so naredili gostinci. Le bifeje so odpirali, in danes moraš na Kokrico, na Belo ali na Breg, če hočeš dobro jesti.

Planika je bila zgrajena in nova pekarija. Postavili so jo na rob mesta, danes pa je že sredi naselja. Vodovod so napeljali iz Bašlja. Kakšne mladinske delovne brigade so bile to! Ves vodovod, visoko z Bašlja do Kranja, so skopali na roke. Klubok dol pred tako mladino, je sedanesnja ponosna Aci. Ob otvoritvi je korajžno napovedal, da bodo Kranjčani za naslednjih 20 let preskrbljeni z vodo. Pa je bilo res. Premalo pazimo na naše potoke, ki naj bi bili vir pitne vode, je razočaran. Smetišča rastejo ob njih, iz novih hiš je speljana kanalizacija vanje, vsaka hiša pa ima pralni stroj ... Strup!

Stari Kranj ohraniti tak kot je

»Kaj pa stari Kranj?«
»Čeprav smo bili obsedeni z novogradnjami — takrat smo gradili prizidek k občini, avlo, se selili iz stare občine — smo mislili tudi na stari Kranj. Prvi poseg je bil narejen s Plečnikom. Fasada Prešernovega gledališča, petelin, oboki ob roženski cerkvi, Mohorjev klanec. Za stari del Kranja ni bilo nikoli posebnih načrtov, vedno pa je bila prisotna želja, da Kranj ohranimo tak, kot je bil. Edina noviteta je mesnica na Maistrovem trgu. Takrat je bil Kranj čist. Vsa komunala je bila pod absolutno roko občine. Zdaj je podjetje. Če je denar, se dela, če ga ni, pa ne. Če sem videl, da je Kranj umazan, sem samo telefoniral, pa je bil kmalu raport, da je že čist.

Na Pungartu smo nameravali povečati glasbeno šolo, tam bi naredili odprt prostor za koncerte. Toda imeli smo slabe izkušnje z letnim kinom, ki je bil sicer vedno poln, toda ženske so prihajale z odejami. A kaj, ko smo vedno delali kaj drugega. Stanovanja so bila takrat prva in industrija. Nebotičnik smo zgradili pa pokrito kopalnišče v Majdičevem logu.

Tudi napake smo delali

To je napaka, vem! Toda takrat je Tekstilindus obljubljal, da bo dajal vročo vodo za bazen. Ko je bil narejen, so se premislili. Na otoku smo takrat načrtovali le park, celo z malim živalskim vrtom. Plavalni bazen pa bi moral stati pri štadionu. Tudi Šmarjetna je napaka, ki pa sem jo podedoval. Vinko Hafner se je ni hotel lotiti, jaz pa sem se je moral. Rešili smo, kar se je rešiti dalo. Zamisljena je bila še za dve nadstropji višja zgradba. Tam, kjer je zdaj restavracija, naj bi bila šele klet, vse ostalo je bilo višje. Ni bilo druge rešitve; hrib za hotelom smo zravnali, naredili ploščad in zgradba je ostala v tej višini, kot je danes. Na Šmarjetni bi morala ostati kočala.

Še danes je vesel, ker ni dovolil, da bi se v stari občinski zgradbi razpasle pisarne. Dolinarjevo galerijo so uredili, prostore za stalne razstave in poročno sobo. In vesel je tudi, da sta se z Martinom Koširjem uprta podreti železnico. Ko so ukinjali prog proti Trziču, nista pustila pobrati tračnic in prog so podrla s tržiške strani le do Nakla, do kranjske občinske meje. Zdaj imajo delovne organizacije tam industrijske tire.

Ne pozabiti na zgodovino pisje

»Tovariš Puhar, kaj pa bi naročil naslednjim predsednikom?«

»Varujejo naj okolje in naj ne gredo z industrijo na polja. Naj ne širijo Kranja z idejo, da bo to nekoč mesto s sto tisoč prebivalci. Naj ostane pri tej velikosti. Pa industrijo je treba oplemenititi. Več posluha naj imajo za ohranitev starega dela mesta. Prešernovo ulico je treba prevrtati in odpreti oboke. Vse kranjske hiše imajo znotraj velika obokana dvorišča. S Prešernove naj bodo narejeni prehodi v Tavčarjevo in Tomšičevo ulico. Ti dve je treba oživiti z malimi obrtni, s trgovnicami. In obnoviti bisere stare arhitekture, kot so Pavšlarjeva, Ekslerjeva hiša in druge, jih odpreti ljudem in kulturi. Pa na most z Žontarjevega vrta naj ne pozabijo, na tržnico v stari savski valjarni in na vodnjak na Titovem trgu. To bi bil seveda napor, toda le z naporom se nekaj naredi. In na zgodovino pisje ne smejo pozabiti. Kranj ima preveč bogato in zanimivo zgodovino, da bi jo smeli prepustiti pozabi.«

D. Dolenc

Marjan Peneš ob koncu delovne akcije in ob otvoritvi avtoceste Ljubljana—Zagreb leta 1958 v Novem mestu. Na sliki je v prvi vrsti, pred Titom.

Matjan Peneš, nekdanji brigadir

Mladi so prepuščeni sami sebi

Kranj, 23. aprila — »Biti brigadir je nekdanj pomenilo odzvati se pozivu družbe, maršalu Titu, biti napreden. Sodelovanje v delovni brigadi je pomenilo odsokočno desko za napredovanje v delovni organizaciji, za delo v brigadi so izbirali le najboljše delavce. Danes so mladi prepuščeni sami sebi, imajo vrsto drugih težav. Mladi smo bili nekoč nosilci družbenega življenja, danes pa so iz njega odrinjeni,« pravi Marjan Peneš.

Komaj dve leti po osvoboditvi je šel takrat enajstleten Marjan Peneš prvič med brigadirje. Počitnice so bile in tisti šolarji, ki doma niso imeli pomembnejšega dela, so šli obirat hmelj v Savinjsko dolino. Deset let kasneje je kot predsednik mladine v kranjski Savi pomagal pri gradnji avtoceste Ljubljana—Zagreb, dve leti kasneje pa še pri gradnji otroškega letovišča na Stenjaku.

»Z odhodom v brigado, kjer smo gradili avtocesto proti Zagrebu, sem hotel dati zgled mladim v naši tovarni. Takrat sem bil predsednik mladinske organizacije in mladi smo bili nosilci družbenega življenja. Za delo v brigadi se je pogosto prijavilo več mladincev kot pa je bilo mest. Mladim so stale ob strani vse družbenopolitične organizacije, zavedali smo se pomena svojega dela. Danes v mladinski organizaciji za delovne akcije skrbi en mladinec, ki skuša zbrati mlade brigadirje. Ostale družbenopolitične organizacije pa, kakor da bi jih delo in prihodnost mladih ne zanimala. Mladinci so prepuščeni sami sebi, poleg tega pa imajo vrsto težav, ki jih odvrtaajo od prostovoljnega dela. Ne vedo, če bodo

dobili službo, pot do lastnega stanovanja in ustvarjanja družine se jim zdi nemogoča, saj so cene stanovanj danes že takšne, da jih mladi s svojim delom ne morejo zaslužiti.«

Se vam zdi, da so tudi mladi krivi, ker so iz družbe vedno bolj odrinjeni?

»Tudi danes bi mladi radi delali, delo se jim ne zdi sramotno, treba bi jih bilo le pravilno usmerjati. To je pokazal tudi mladinski kongres, na katerem so mladi poudarjali, da ne želijo biti generacija prihodnosti, temveč hočejo sami ustvarjati prihodnost. Zavedajo se, da niso sami krivi za današnje stanje, da se ga da spremeniti in da ga hočejo spremeniti. Zato smo tudi od kongresa ZKS pričakovali več konkretnih pobud za odpravo težav mladih in vse družbe, kajti zadnji čas je, da družbenopolitične organizacije, od zveze komunistov do sindikata, naredijo kaj za mlade, da jih podprejo in pravilno usmerijo. S tem bi odpravili marsikatero težavo v naši družbi, dali pa bi tudi ponoven polet mladinskemu prostovoljnemu delu,« pravi Marjan Peneš.

V. Stanovnik

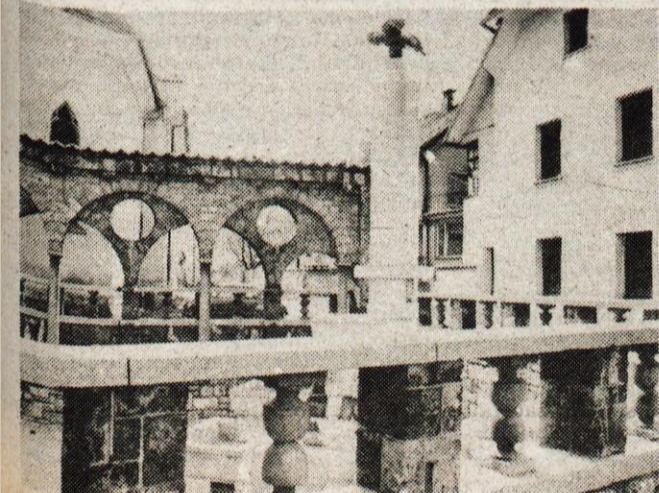

Veselo praznovanje

Prvomajski nagradi dela

Beograd, 29. aprila — V palači federacije v Beogradu danes svečano podeljujejo letošnje prvomajske nagrade dela. Med nagrajenci so tudi štirje delavci iz Slovenije. Prvomajsko nagrado dela tokrat prejme tudi Jože Peklenik, elektroinženir iz Kranja, zaposlen v Iskri Telematiki kot svetovalec direktorja za tehnično področje. O nagradi je odločilo njegovo dolgoletno uspešno delo, ki traja že prek 36 let, številne racionalizacije in tehnološke izboljšave, ki so močno izboljšale kakovost izdelkov, povečale produktivnost in hkrati zmanjšale proizvodne stroške.

Druga prvomajska nagrada dela gre Janezu Rotarju iz Trziča, strojnemu ključavničarju iz Metalke, tozda Triglav v Trziču, kjer dela kot samostojni konstruktor. V 29 letih dela se je izkazal kot delaven, marljiv delavec, ki ga odlikuje tudi nekaj pomembnih inovacij. Delovna organizacija nekatere že več kot desetletje uporablja tudi v delovnem procesu.

Življenje, delo, ustvarjalnost – Življenje, delo, ustvarjalnost – Življenje, delo, ustvarjalnost

Preboj v inovacijsko družbo

DENAR MORA ISKATI IDEJE, NE IDEJE DENARJA

Vseprek govorimo o razvoju, o znanstveno-tehnološki revoluciji, o preboju v inovacijsko družbo. Razviti svet hiti najprej, težko je loviti korak za njim. Kje tiče problemi, kaj je pri nas narobe, da smo tako počasni? O tem smo se pogovarjali s tremi mladimi razvojniki kranjske Kibernetike. Narava njihovega dela jim narekuje nenehno iskanje, nezadovoljstvo z doseženi, kritičnost. Torej drugačni tudi v pogovoru niso mogli biti, govorili so predvsem o problemih, vendarle pa so kratko dodali, da se stvari le premikajo na bolje.

● V Kibernetiki so bile razvojne službe razbite po tozdih, pred dvema letoma so jo osnovali tudi na ravni delovne organizacije

Jamnik: Razvojna služba na ravni delovne organizacije je nadgradila razvojne službe po tozdih. Njen namen je poenotenje znanja, združevanje znanja za bodočnost. Prej zaradi zapiranja v tozde tako rekoč nismo vedeli drug za drugega, stari Iskraši so še vedeli, kaj kje delajo, mladi komajda. V Razvojno-raziskovalni enoti se ukvarjamo tudi z raziskavami, združujemo interdisciplinarno znanje. Prej je bil problem pri tozdovski razvojni službi zapolniti strokovnjaka za kemijo, matematiko, fiziko, saj ga potrebujejo le ob reševanju določenih problemov. V skupni razvojni službi brez njih seveda ne gre. Ne ukvarjamo se le z raziskavami, razvijamo izdelke, za katere ni vnaprej znano, v katerem tozdu jih bodo izdelovali. Seveda pa skupna razvojna služba še ni polno zažvela, stvari ni moč spremeniti čez noč.

Pogačnik: Začetne težave so še vedno opazne. Marsikje so

še vedno vpeti v staro mentaliteto, nenehno je treba poudarjati, kaj je razvoj – da je razvoj naša bodočnost, da je bistven inovacijski reprodukcijski proces, ki je pogoj za naš bodoči obstoj.

● Mostovi znanja lahko rečemo prelivanju znanja iz znanstvenih ustanov v združeno delo in nazaj

Pogačnik: Znanstvene ustanove se ukvarjajo z bazično znanostjo, zagotavljajo izobraževanje, naše bodoče družbeno uveljavljanje v sodelovanju s tujino. V teh bazičnih znanjih je malo konkretnih stvari, ki so takoj uporabne v proizvodnji. Če pa že so, gre za zelo zahtevne izdelke in za še zahtevnejši prenos v proizvodnjo. Inštitut Jožef Stefan namerava narediti laboratorij za razvoj vrhunskih izdelkov. Sprašujem se, kako bo plasiral te zelo zahtevne elemente v proizvodnjo, kako bomo osvojili vrhunski izdelek, če nismo pripravljeni nanj.

Jamnik: Čim prej moramo dobiti priključek z znanstvenimi ustanovami, da to ne bo ko-

rak, ki ga bo težko napraviti, da bo industrija sodelovala z ustanovami in obratno. Tega prelivanja je bilo doslej zelo malo.

Pogačnik: Ni dovolj, da sodelujemo z znanstvenimi institucijami, da vemo, kaj se tam dogaja; tudi njihovi strokovnjaki bi morali prihajati k nam, da bi vedeli, kaj se dogaja pri nas.

Jamnik: Negibljivost kadrov je problem, evropski problem, naš toliko bolj. Nimamo ustreznih politik, kako pridobivati strokovnjake, kaj šele, da bi jih ustrezno motivirali.

● Inovacije imamo, toda zelo počasi jih spravljamo v proizvodnjo

Jamnik: Na začetku, ko sem na sejnih v tujini videl bleščeče izdelke, sem se počutil manjvrednega, sčasoma, ko sem prišel v stike s tujimi kupci, pa sem spoznal, da v znanju prav nič ne zaostajamo, le izkoristiti ga ne znamo. Imamo prav toliko in tako pametne ljudi kot kjerkoli drugje, saj je znano, da naši ljudje na tujem dobro uspejo.

Rakovec: Korak, ki nam vzame največ časa, je industrializacija inovacij. Hitro smo, de-

O problematiki inovacij in motivaciji za inovacijsko dejavnost smo se pogovarjali s tremi razvojniki kranjske Iskre Kibernetike. Pavel Jamnik je vodja projekta v Razvojno raziskovalni enoti Kibernetike, Jože Pogačnik je vodja projekta v Iskri Instrumenti Otoče, Alojz Rakovec pa vodja razvojne skupine v tozdu Tovarna števec v Kranju. (od leve proti desni). Foto: F. Perdan

nimo, razvili digitalno stikalno uro, v pol leta. Minili pa sta že dve leti, a jih še vedno ne izdelujemo serijsko. Problem je v sposobnosti osvajanja inovacij v proizvodnji.

Pogačnik: Pomembna je splošna inovacijska naravnost, inovativna sposobnost vseh. Poglejte, iskrascop smo razvili kot svetovno novost, zdaj ni več, vendar jih ne naredimo toliko, kot bi jih lahko prodali, kaj šele, da bi prodajo spodbujali. To je naš splošni problem, ne prodremo tam, kjer bi lahko.

Jamnik: V razvojnem pogledu ne obvladamo marketinga, reprodukcije proizvodnega procesa. Inovacije imamo, vendar novih izdelkov ne znamo hitro izdelati in z njimi zaslužiti, denar pa spet obrniti. Ker smo zaprti, zavoljo tega nismo tepeni, še premalo nam gre slabo.

Pogačnik: Dobro smo družbeno organizirani, da se povežemo, združujemo delo, pri inovacijah pa se vedno kje zataknemo.

Jamnik: Denar bi moral iskati ideje, ne ideje denarja. Ker tega preboja še nismo na-

redili, je težko s prstom pokazati, kaj je narobe, kdo je kriv.

● Razvojno delo ima svoje posebnosti, iskanje je poplačano z veseljem, z razvojem tehnike pa se spreminja tudi način razvojnega dela

Rakovec: Razvojniki je kot gobar. Ko najde gobo, je ves njegov trud poplačan z veseljem. Kolikor bolj strasten gobar je, toliko večje je veselje. Razvojno delo je užitek, poplačano pa ni vselej.

Pogačnik: Četudi je goba užitna, je vsi ne jedo. Tudi z inovacijami je tako.

Jamnik: V ustaljenem procesu je inovacija motnja, sitna muha, ki jo najraje odženejo.

Pogačnik: Razvojniki smo vedno nezadovoljni, kritični, seveda pa s tem ni rečeno, da je vse slabo, da se stvari ne premikajo na bolje.

Rakovec: V zadnjem času je bilo dosti več storjenega za boljše razvojno opremljenost, posodablja se, toda tudi tu so zaostanki.

Jamnik: Način našega dela se spreminja, razvojno mesto je vse bolj opremljeno, ideje se preverjajo na računalniku, ne več fizično. M. Volčjak

Grega Benedik iz vrednosti

»SEDAJ POTLEJ«

Žirovnica, 22. aprila – ki, potlej pa bomo videli

Vrhunska smučarija že nekaj časa ni več ljubiteljska zabava, ampak težaško delo. Različni vzdevki so se prijeli vrhunskih smučarjev, od avtomatov vrstni vrstci, do klovnov belega sa in gladiatorjev, ki zadovoljujejo jejo strasti občinstva in posebnosti nežev, katerih cilj je, od smučarje in smučarja čim več iztržiti.

Žirovničan Grega Benedik, 23-letni član letos zelo uspešne jugoslovanske reprezentance alpskega smučanja, študijem 2. letnika mariborskega VEK, je dobil letos zaradi dveh bleščajočih slalomskih uspehov

Stane Jamnik in Robert Likozar iz Oljarice v Britofu

DRAGA, TODA ZELO KORISTNA NAPRAVA

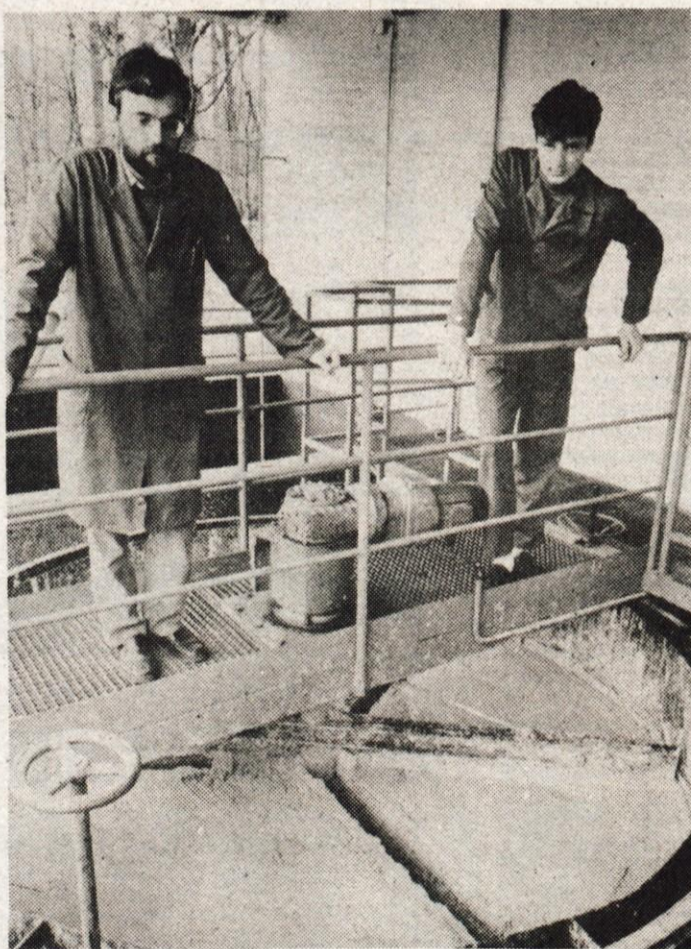
Odnos do okolja se je v zadnjem času bistveno spremenil, pravi Stane Jamnik, tehnolog v Oljarici v Britofu pri Kranju, ki bedi tudi nad čistilno napravo. Otroci, ki nas obiščejo ob šolskih ekskurzijah, najprej vprašajo, kam teče umazana voda.

»Če sem pošten, moram reči, da smo bili prisiljeni postaviti čistilno napravo, saj sicer ne bi dobili soglasij pri gradbenih posegih. Res pa je tudi, da smo se sami zelo potrudili, je dejal Stane Jamnik. »Čistilna naprava je leto dni obratovala poskusno, letos pa dela redno. Lansko poletje je bilo vroče, Kokra, kamor so se prej stekale odpadne vode, je zelo upadla. Večkrat sem si dejal, kako dobro je, da imamo čistilno napravo, saj bi bile sicer težave velike.«

Čistilna naprava, ki iz odpadnih vod odstranjuje maščobe in druge organske snovi, je seveda draga, danes bi jo lahko ocenili na 80 milijonov dinarjev. Povzročata tudi stroške, posebej drago je odlaganje odpadnega mulja, ki ga kot poseben odpadek vozijo na smetišče v Tenetiše. Toda, pravi Stane Jamnik, skrajni čas je, da skrbimo tudi za okolje, v katerem živimo, saj sicer delamo škodo sami sebi.

V čistilni napravi smo pri delu našli Roberta Likozarja, enega od tehnikov, ki upravljajo z njo. Nadzoruje vse v napravi, popravi, če se kje kaj pokvari, ter pripravlja apno in kislino, s pomočjo katere čistijo z maščobami prepojene odpadne vode. Noč in dan morajo bedeti, zato dela v štirih izmenah, tudi ob nedeljah in sobotah, kadar je na vrsti. Nadzor je seveda zelo pomemben, saj je ob okvarah treba hitro ukrepati. Večjih sicer še ni bilo, toda vedno je treba kaj postoriti.

Iz čistilne naprave odteka v Kokro od 85 do 95 odstotkov očiščena voda. Povsem čista torej še ni. Morali bi jo speljati do nove kranjske čistilne naprave, kjer bi jo spustili še skozi kemično čiščenje. Toda kanalizacija

Tehnolog Stane Jamnik in tehnik Robert Likozar, ki bedita nad delom čistilne naprave (od leve proti desni) pri zbiralniku odpadnega mulja. Foto: F. Perdan

do tja ni zgrajena, kdove kdaj bo. Razmišljajo tudi, kako bi koristno uporabili odpadni mulj; delajo študijo, ki bo pokazala, kaj storiti.

Oljarica ima neposrečeno lokacijo. Nastala je iz bivše žage,

pred davnimi časi, ko se nihče ni mislil na varstvo okolja. To jih je prisililo, da so postavili čistilno napravo. Vendar, pravijo danes, to je res draga naprava, toda zelo koristna.

M. Volčjak

Janez Golmajer, modelar iz Peka:

NAJTEŽJE JE NAREDITI PRVI MODEL

Kakšna bo kolekcija za naslednjo sezono? Kot vsi drugi tudi Pekovi modelarji kukajo čez mejo, na sejme v München, Verono, Padovo, Firence. Pri delu se porajajo ena za drugo, variacija za variacijo. To je živčno delo, pravi Janez Golmajer; to je delo, pri katerem nisi nikoli zadovoljen.

Najtežje je narediti prvi model, prototip. Ko je model šele na pol narejen, se že kaže nova ideja. Iz prvega modela nastaja grupa modelov z majhnimi razlikami. Vsak modelar jih naredi po sto in še več. In ker je v Peku trinajst modelarjev, je za vsako sezono pripravljenih tudi po 1400 modelov. Ko je ta enoparovska kolekcija narejena, si jo pridejo ogledat poslovodje iz vseh poslovalnic in naredijo prvo selekcijo. Dajo še kakšne napotke, saj najbolj vedo, kaj hočejo kupci.

Modelarji nato izdelajo zelo zoženo kolekcijo. Iz nje pa poslovodje izberejo modele, ki jih bodo naročili za svoje poslovalnice. Od 1400 modelov se kolekcija zmanjša na 200, 300 modelov.

Tujci kupujejo prek svojih potnikov. Kolekcija zanje mora biti pripravljena čimprej, ker ima prvi zagotovo boljše uspehe. Rok so iz leta v leto krajši. V Peku je zanimiv čevljev v proizvodnji že čez teden dni, pred dvajsetimi leti pa so rabili nekaj mesecev.

Vsak modelar mora svoje modele vpeljati v proizvodnjo, sproti pomaga reševati probleme. »Sodelujem, dokler čevljev ni v škafli,« pravi Ivan Golmajer.

V Peku imajo sposobno modelarsko ekipo, vsak je mojster, Ivan Golmajer je eden najboljših. O njegovih uspehih govore nagrade, ki jih je dobil

na tekmovanju čevljarjev vse Slovenije v Slovenjem Gradcu. Štirikrat ali petkrat zapored je bil prvi, v Beogradu enkrat prvi in dvakrat drugi, njegova je bila tudi prva nagrada potrošnikov za otroški čevljev.

»Zelo pomemben je smisel za kreiranje, okus za modo. Šola ti ne da vsega, pri našem delu delajo mojstra izkušnje. Vedeti moramo, kakšni okusi in želje vodijo ženske v Sovjetski zvezi, kakšni so okusi v Združenih državah. Medtem ko je obutev za Sovjetsko zvezo podobna evropski, zahtevajo Američanke in Američani udobnost. Udobnost daleč pred eleganco. Preden se Američani odločijo za kopito, ga dobro preskusijo, da se bo

noga zares dobro počutila njem. Evropa pa hoče model, za katero se lahko tudi potopi.«

Poleti delajo za zimo, poletje za poletje. Živijo vsaj za poletje naprej, od ideje do izdelka. Veseli so, če zvedo, da se hovi modeli dobro prodajo. Le da imajo oni sami kaj od tega, pri osebnem dohodku se ne pozna, da se je kateri njihovih modelov dobro prodal. Pa bi morali vedeti, kakšen model je bil dober, saj je posebej stvaritev posameznika. Saj ne gre le za denar, membrno je tudi moralno znanje, da jim je uspelo narediti model, ki bo delovni model, nizeciji prinesel več, pridobil kupce tudi za naprej.

D. Dolenc

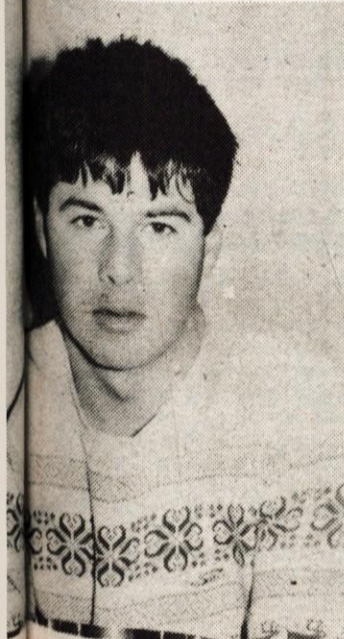
rovnice, alpski smučar mednarodne

SEM SMUČAR, A...»

raj, kot da si zdrav, so dejali Gregi Benediku zdravni-
bo poškodba odnehala ali pa boš moral pod nož.

športnika mednarodnega razre-

»Stipendije, do katere sem za-
radi tega statusa upravičen, še
ne prejemam. Dobim pa jo od
Alpine, ker smučam v njenih če-
skih, od TKS Jesenice in kot re-
prezentant od Smučarske zveze
Slovenije, prav tako pa dobim
premijske za kvaliteto oziroma
za uspehe, ki znašajo določen od-
stek prispevka v naš smučar-
ski sklad. Ne tarnam, da slabo
slučim. Vendar, če bi v katerem-
koli poklicu toliko garal, vložil
toliko truda in toliko vadil, bi
veliko več denarja. Kruh
hranjskega športnika je trd in

ga nobenemu ne privoščim. Ko
pa enkrat ugrizneš vanj, se mu
moraš ves predati, sicer je ne-
smiselno še vztrajati. Nakaj ča-
sa sem ob smučarji še študiral,
sedaj pa to ne gre več.«

**Kakšno bo tvoje življenje, ko
boš odložil smuč?**

»Ne vem, tega verjetno še ci-
ganka ne ve. Zanesljivo bo moj
prvi cilj dokončanje šole. Do na-
slednjih olimpijskih iger bi rad
še tekmoval. Vendar ne vem, ka-
ko je s poškodbo. Vso zadnjo se-
zono sem se izogibal vaj in treni-
ngov, ki bi lahko škodovali. Sedaj
so mi zdravniki rekli, naj en
mesec počnem vse, kar mora-
jo početi moji tovariši. Potem pa
bodo videli: ali bo potreben nož
ali pa bom lahko še dirkal.«

**Vse je prizadela nesreča Jože-
ta Kuralta.**

»Vsak dan smo v smrtni ne-
varnosti. Vozimo mi ali trenerji,
več smo za volanom kot na tek-
mah. Po Jožetovi nesreči smo se
odločili, da bodo za volan sedeli
samo določeni trenerji, spremlje-
valci oziroma tekmovalci. No-
beden od nas ni slab sofer, ven-
dar naredi svoje utrujenost. Tudi
zaradi tega trdim, da je naše
delo težko.«

**Jugoslovani ste letos, seveda
tudi ti, naredili slalomski čudež.**

»Pod vodstvom slalomskega
trenerja Jožeta Šparovca smo
kvalitetno trenirali in zato uspe-
li. Čeprav nisem veljal za izrazi-
tega slalomista, sem bil v tej se-
zoni enkrat peti in enkrat sedmi
v tekmi svetovnega pokala. Na
račun slalomu pa sta verjetno tr-
pela veleslalom in supervelesla-
lom.«

J. Košnjek

Delavski 1. maj

OB ŽEBLJARSKIH STROJIH NI POČITKA

Jesenice, aprila — V žebeljarni jeseniške Železarne
je neznošen ropot, še hujša pa je norma — Ljubo
Petrovski vztraja že petnajst let — Velika želja
družine: lastna streha nad glavo

V žebeljarni jeseniške Železar-
ne se ne moreš pogovarjati, ker
ob hrupnem ropotanju žebeljars-
kih strojev ne slišiš niti besedi-
ce. Delavke in delavci imajo na
ušesih slušalke, ker je ropot
neznošen, med obrati jeseniške
Železarne zanesljivo največji.
Številni delavci zato že po nekaj
letih ali celo mesecih obupajo in
upajo na zaposlitev kje drugje.

»Saj nas sam ropot ne moti
toliko; hujša je norma, in v pri-
merjavi z drugimi obrati slabši
zaslužek,« pravi žebelar Ljubo
Petrovski, ki je že petnajst let v
žebeljarni. »Delavci se radi pri-

merjajo z drugimi, tudi marti-
narji, ki imajo veliko več časa za
počitek kot pa mi ob tej ne-
usmiljeni normi. Žebeljarski
stroji ne smejo niti hip zastati,
en delavec pa skrbi za štiri stro-
je. Delamo v dveh izmenah in že
nekaj časa si prizadevamo, da bi
dobili beneficirano delovno do-
bo, vendar brez uspeha.

Vedno bolj opažam, da med
delavci odnos od dela vedno bolj
peša, ni prave spodbude in ne
volje. Še posebej mlade kaj hitro
rjane, ko vidijo, da so plačani
samo toliko, kolikor naredijo —
ko pa v večini drugih obratov te-

ga ni. Jaz zaslužim okoli 88.000
dinarjev, tudi žena je zaposlena
v Železarni, imava pa dva otro-
ka.

Po rodu sem iz Makedonije,
starši so se kasneje preselili v
Banat. Kadarkoli le morem, jih
obiščem. Tako kot vsi delavci iz
drugih republik, ki so se zaposli-
li in ostali na Jesenicah, se vra-
čam domov tudi zato, da nakupi-
mo hrano. Podražitev tu so nez-
nosne, vsaj en zaslužek bi lahko
dali samo za hrano. Menim, da
tudi referendum o novi delitvi
osebnih dohodkov v Železarni ni
uspel zato, ker so delavci nezad-
ovoljni, saj so življenjski stroš-
ki vedno večji.

Nikoli ne čutim, da bi me novo
delovno ali življenjsko okolje
kakorkoli zapostavljalo ali »gle-
dalo po strani«, ker prihajam iz
druge republike. Naša družina
je resnično vsejugoslovska, saj
je žena Bosanka, otroci pa so
rojeni v Sloveniji. Živimo v eno-

sobnem stanovanju in zdaj smo
se odločili, da na Jesenicah osta-
nemo. Vpisal sem se v stano-
vanjsko zadrugo Železar in na
Hrušici si nameravam postaviti
enodružinsko hišo. Kako bo šlo?
Mislim, da se lahko z vztrajnim
delom in primernim življenjem
vse doseže. Nikoli nisimo bili
zahtevni, zato se bomo trudili,
da čimprej pridemo do lastne
strehe nad glavo. D. Sedej

Aleš Jelovčan, študent

ZNANJE CENIMO LE NA PAPIRJU

Škofja Loka, 24. aprila — »Pogosto me kdo vpraša, ali že delam ali še študiram. Že iz tega se vidi, da pri nas študija ne cenijo kot delo,« pravi Aleš Jelovčan, študent drugega letnika ekonomske fakultete.

Aleš Jelovčan niti ne ve na-
tančno, zakaj se je odločil za št-
udij. Po osnovni šoli se je vpisal
na škofjeloško gimnazijo, z gim-
nazijsko izobrazbo si ni upal do-
biti dela; ki bi ga zanimalo. Ne-
kaj časa je kolebal med odločit-
vijo za študij strojništva in eko-
nomije. Odločil se je za ekono-
mijo.

»Ko danes razmišljam o svoji
odločitvi, mi ni žal. Študij ekono-
mije je sicer zahteven, vendar
zanimiv. Dobil sem tudi stipen-
dijo v Loških tovarnah hladilni-
kov pa tudi starši mi pri študiju

finančno pomagajo. Že sedaj se
zavedam, da je študij le teoreti-
čen uvod v moje bodoče delo, ki
si ga sicer še ne predstavljam
popolnoma. Bil sem že na obve-
zni počitniški praksi, vendar
sem takrat bolj spoznaval mojo
bodočo delovno organizacijo, kot
pa to, kaj bom delal.«

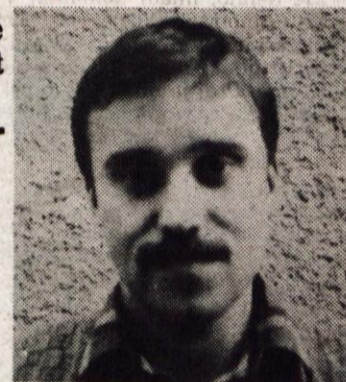
Kaj danes pomeni biti stu-
dent, je tvoje delo cenjeno?

»Že v začetku študija smo se
doma dogovorili, da mi bodo po-
magali, dokler bom uspešno štu-
diral. Vem, da ima marsikdo iz-
med mojih sošolcev že službo,

da zasluži zase, pa tudi doma
lahko kaj prispeva. Jaz s svojo
stipendijo komaj kupim vozno
karto in grem na malico. Vendar
sem vseeno zadovoljen, saj
imam vsaj par tisočakov svojega
denarja. Danes se sicer veliko
govori, kako naj bo znanje ce-
njeno, vendar v praksi ni tako,
saj študentje nimamo prave
podpore družbe.«

Ti poleg študija ostane še kaj
prostega časa?

»Proste časa je bolj malo,
saj se vsak dan vozim v Ljublja-
no in z vožnjo izgubim precej ča-

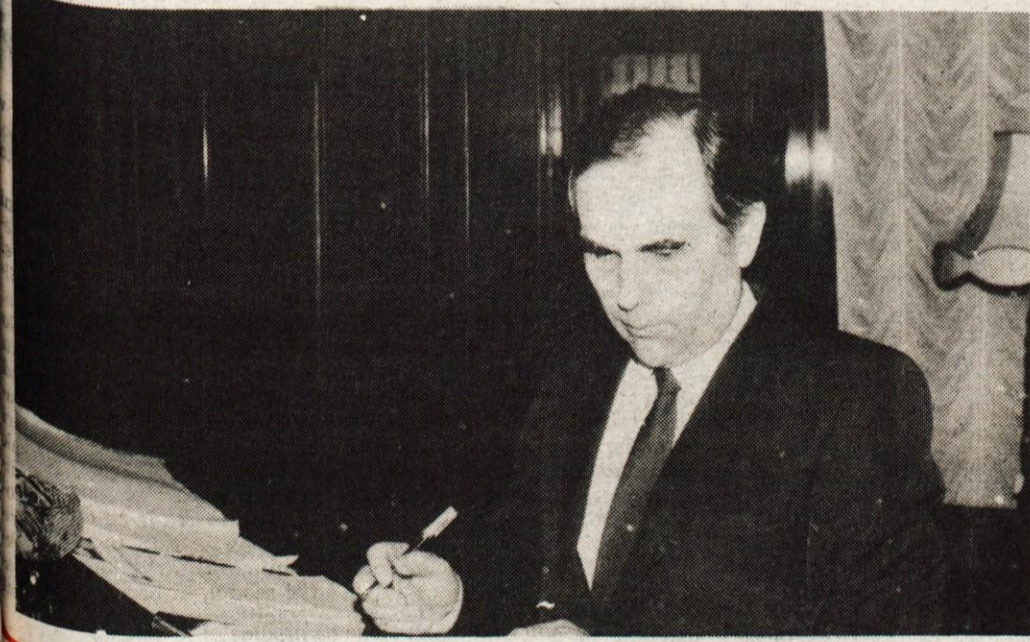
sa. Vendar kljub temu rad igram
v našem amaterskem gledališ-
ču, rad hodim v hribe in s prijat-
elji na igrišče. V. Stanovnik

Marjan Jarc z Bleda, vodja recepcije v hotelu Toplice:

GOSTINEC Z DUŠO IN SRCEM

Bled — Hotel Toplice ni
brez razloga po oceni gostov,
ki jih na Bled pripelje agen-
cija Yugotours, na prvem
mestu med 295 hoteli v Jugo-
slaviji. Hotel niso le lepo
urejene sobe, idilična resta-
racija z razgledom na Blej-
sko jezero, okusne in sveže
kremne rezine; hotel so
predvsem ljudje z veliko za-
četnico in eden teh je tudi
Marjan Jarc z Bleda, vodja
recepcije v hotelu, in človek,
ki nagovori gosta, še preden
ta povpraša, kje ima sobo,
koliko stane polni penzion,
kje je bazen — in podobno.

Marjan je, kot pravi, po-
gnal korenine v Toplicah. Še
kot študent germanistike je
štiri leta delal med počitnica-
mi v hotelskem kopalšču in
že tedaj je začutil, da bi mu
delo v gostinstvu ustrezalo.

Po končanem šolanju se je
zaposlil v hotelu Toplice in v
njem bo ostal, če bo le zdrav-
je, vse do konca delovne do-
be. Štiri jezike govori: nem-
ščino, angleščino, francošči-
no in italijanščino. Osem let
se je učil tudi ruščino, pa je
ta jezik že precej pozabil, ker
k njim gostje z Vzhoda ne za-
hajajo veliko. Prevladujejo
Američani, Angleži, Nemci...

Gostinec je z dušo in sr-
cem. Prizna, da je težko biti
vedno nasmejan, prijazen in
zgovoren, še zlasti tedaj,
ko je človek slabe volje, ko
ima probleme v službi, doma,
kje drugje... Marjan zna
ohraniti mirno kri tudi tedaj,
ko so gostje prezahtevni (be-
sede »sitni« kar ne upa reči
na glas); zna prisluhniti nji-
hovim osebnim težavam;

zna, ne da bi trpelo delo za
»pultom«, mimogrede odgo-
voriti tudi na desetine vpra-
šanj o razmerah pri nas, o
naših navadah in našem na-
činu življenja, o Bledu in
drugih turističnih krajih v
Jugoslaviji — o vsem, kar
dandanes zanima tuje goste.

»Gostinstvo in turizem sta
dejavnosti, kjer lahko človek
pokaže vse svoje znanje in
sposobnosti, vso voljo do de-
la,« pravi Marjan Jarc.
»Gostje so najbolj zadovolj-
ni, dobesedno presenečeni,
če jim lahko ponudiš več kot
pričakujejo... Debelo so po-
gledali, ko se je eden od na-
ših uslužbencev ponudil, da
jim sam pokaže pot h Kir-
cherju v Domžale. To si gos-
tje dobro zapomnijo in to tudi
veliko prispeva k ugledu ho-
tela.« C. Zaplotnik

Zdravko Slivnik, kmet iz Podhoma:

VSE SE ZAČNE IN NEHA PRI DENARJU

Podhom — Zdravko Slivnik
iz Podhoma, iz vasice nedaleč
od Bleda, kjer je še sedem »či-
stih« kmetov, je lani izmed
vseh kooperantov in članov
blejske kmetijske zadruge od-
dal v klavnico največ bikov.
Redi 20 do 25 glav živine, od-
daja tudi mleko in na leto po-
seka še okrog osemdeset kubi-
kov lesa.

Gospodar me povabi v hlev.
Poln je. Trije lepo rejeni biki
čakajo na mesarja. Krave so
čedne in kar precej mleka
imajo. Pozna se, da so pri hiši
ljudje, ki imajo radi živino in
predvsem veliko volje do dela.

Zdravko je po osnovni šoli
ostal doma na kmetiji. Pred
petimi leti, po očetovi smrti, je
postal gospodar. Ustvaril si je
tudi družino: žena mu je v ve-
liki oporo, otroci so še premajh-
ni, da bi lahko poprijeli za de-
lo, precej postori tudi mama.
Pogosto obiskuje predava-
nja, ki jih pozimi pripravljata

kmetijska zadruga in gozdno
gospodarstvo; rad prebira tudi
navete strokovnjakov v
Kmečkem glasu.

»Delo na kmetiji je zani-
mivo, tudi ustvarjalno,« poudar-
ja. »Ko se pojavijo problemi v
hlevu, na polju, v gozdu, pri
delu s kmetijskimi stroji, je
treba veliko znanja, spretnosti
in iznajdljivosti.«

Ve, da je živinoreja v eni
najhujših povojnih kriz, toda
ni takšnega značaja, da bi sa-
mo tarnal in kritiziral druge.
»Bomo že kako,« pravi. »Pa saj
tudi druge izbire tu v Podho-
mu nimamo, kot še naprej re-
diti živino. Krompir pri nas ne
bi uspeval.«

»V kmetijstvu ni lahko uvel-
javljati znanja in naprednih
zamisli,« ugotavlja. »Vse se
namreč začne in neha pri de-
narju. Tega pa, kot vemo,
kmetijstvo v teh težavnih ča-
sah nima kdove kako veliko.
Pri nas bi lahko redili tudi tri-

deset glav živine, zemlje je do-
volj, če bi lahko povečali hlev.
Dohodka ostaja bolj malo in
novega hleva si za zdaj še ne
moremo privoščiti. Poglejte:
traktor, primeren za naše kra-
je, kjer skorajda ni njive na
ravnem, stane štiristo starih
milijonov ali približno dvajset
lepo rejnih bikov.«

Hrana je resda za delavce s
podpopprečnimi mesečnimi
prejemki že dokaj draga, toda
drugače tudi ne more biti, me-
ni Zdravko, če imamo zemljo v
osemnaestih obdelovalnih ko-
slih, če so stroji zaradi majhno-
sti kmetije slabo izkoriščeni,
če pri naših pridelkih veliko
zaslužijo tudi posredniki...

Slivnikovi verjetno ob letoš-
njem prvem maju ne bodo edi-
ni, ki bodo praznik dela (če bo
le, vreme lepo) počastili kar z
delom. Muhasto aprilsko vre-
me je namreč zavrlo delo na
poljih in travnikih in bo zato
treba vsak lep dan dobro izko-
ristiti. (cz)

Predstavljamo nekdanje znane kranjske športnike

Če začneš mlad, lahko marsikaj dosežeš

Kranj, 27. aprila — Vsak začetek v športu je težak. To še posebej dobro vedo nekdanji športniki, ko pogoji za napredovanje niso bili tako ugodni in urejeni kot danes. Ker ima kranjska občina med gorenjskimi najbolj razvito športno in rekreativno dejavnost, smo za pogovor izbrali športnico in aktivistko Partizana Božo Štuhec, plavalca in trenerja Petra Arnška, atleta Toneta Kaštivnika in namiznoteniškega igralca Janeza Terana

Pestra je zgodovina naših sogovornikov. Prva povojna leta so bila težka za delo in vzgojo na športnem področju. Kako je bilo, so na svoji koži preizkusili Boža Štuhec, Peter Arnšek, Tone Kaštivnik in Janez Teran.

Boža Štuhec: Že skoraj šestdeset let v športu

Boža Štuhec je svojo športno pot začela kot otrok. Že leta 1927 je začela pri tedanjem kranjskem Sokolu. In od takrat pa do danes je še vedno zvesta kranjskemu Partizanu, kjer dela in skrbi za naraščaj. Bila je profesorica telovadbe na tehnični tekstilni šoli. Že trideset let pa je atletski sodnik. Tako se s športno dejavnostjo ukvarja že skoraj šestdeset let.

»Začela sem kot otrok pri tedanjem Sokolu. Z delom sem nato začela takoj po vojni pri Partizanu Kranj in to delo opravljam še sedaj. Začela sem kot vodja pionirk in nato postala članica upravnega odbora. Potem sem delo nadaljevala pri vzgoji telovadcev pri Partizanu, kjer sem še danes aktivna telesno kulturni delavec. Ko sem naredila prvo stopnjo na VŠTK v Ljubljani, sem kot profesorica telovadbe nadaljevala na tehnični tekstilni šoli, kjer sem bila vse do upokojitve pred tremi leti. Pred tridesetimi leti smo v Kranju ustanovili atletsko sodniško sekcijo. Že petnajst let sem tudi mednarodni atletski sodnik in še vedno sem predsednica društva učiteljev telesne vzgoje v Kranju. Če mi bo še vedno zdravje dopuščalo, bom še aktivna pri našem Partizanu.«

Peter Arenšek: Trener Nitka nas je veliko naučil

Tako kot mnogi kranjski športniki se je tudi Peter Arnšek zgodaj vključil v plavalne vrste. Kot sam pravi, ni bil kdo ve kaj »velik« plavec, vseeno je veliko odnesel in pridobil, še posebej se je to poznalo, ko je postal trener za pionirje. Svojo trenersko pot je začel pot vodstvom Stana Čučka in ko je v Kranj prišel ter začel s sistematičnem delom trener Dušan Brozovič-Nitka. Od njega se je Peter Arnšek veliko naučil.

»Svojo trenersko pot sem začel, ko je v plavalne vrste v Kranju stopil trener Dušan Brozovič-Nitka. Od nje smo se veliko naučili. Sam sem se pozneje vključil v trenerske vrste pionirjev, medtem ko je Peter Colnar treniral pionirke. Prav Nitka je v Kranju uvedel sistematičen trening plavalcev in plavalk. Začeli smo trenirati v poletnih časih dvakrat dnevno. V veliko korist nam je bil tudi topel bazen pri Intexu. Do leta 1962 sem bil trener in pri meni so se plavalnih veščin naučili Peter Brinovec, Sašo Košnik in Franci Gatej, medtem ko je Peter Colnar vzgojil dekleta. Odlične so bile plavalke Tatjana Kobi, Nuša Purgar, Nadja Senica in Danica Bogataj. Sam sem do leta 1959 igral tudi vaterpolo. V Kranju je bila takrat močna ekipa kravlistov. To so bili Lado Brinovec, Janez Kocmur, ki je prišel iz Maribora, in Barbka Kancilija.«

Tone Kaštivnik: Težka je pot deseterbojcev

Kranjska atletika je po zgraditvi stadiona Stanka Mlakarja kmalu dobila privrženca atletike. In ko so začeli res s prvim delom, so iz vrst prišli odlični atleti, ki so bili v samem vrhu jugoslovanske atletike. Med te-

mi je bil tudi Tone Kaštivnik, ki je postal odličen deseterbojec. Kot sam pravi, so mu vse atletske discipline za ta deseterboj še kako koristile. Vsak dan ga lahko opazujemo na stadionu Stanka Mlakarja, kjer še vedno trenira in se rekreira in nastopa v tekmovalnih veteranih. Naj zapišemo še to, da je bil Tone Kaštivnik leta 1983 na svetovnem prvenstvu v Portorici četrti med veterani.

»Svojo atletske pot sem začel leta 1956 v Naklem, kjer so že trenirali Štroš, Jošt, Kožuh in Črnič. V letih 1958 do 1962 sem bil v vrstah Olimpije, saj sem se takrat šolal v Ljubljani. In v teh letih sem bil prvič drugi na slovenskem prvenstvu v mnogoboju. Atletiko sem začel gojiti kot metalec kopja in kroglice in kot mladinec sem bil že mnogobojec in od tu naprej sem predsedal v deseterboju. Jeseni leta 1962 sem prišel v kranjski Triglav in takrat sem imel pod vodstvom trenerja Petra Kukovca tudi največje uspehe. Konec, Franci Fister, Pajk in jaz smo bili četverica deseterbojcev, ki je bila visoko v jugoslovanskem atletske prostoru. Bili smo v ospredju v Sloveniji in Jugoslaviji. Sam sem bil tudi državni reprezentant. Kot vidite, za svojo zadovoljstvo in za tekme veteranov treniram tu na stadionu Stanka Mlakarja petkrat tedensko. Ni mi žal pretečenih kilometrov in prelitega znoja. Udeležujem pa se tudi skoraj vseh tekem veteranov.«

Janez Teran: Potreba po poklicnem trenerju

Namiznoteniški igralec Triglava iz Kranja Janez Teran je legenda kranjskega namiznega tenisa. Bil je odličen igralec, saj je bil kar devet let državni reprezentant in leta 1962 je skupaj z Vojom Markovičem osvojil evropski naslov v igri parov in bil evropski ekipni prvak. Dve leti je bil zvezni moški kapetan in leta 1972 je v Rotterdamu na evropskem prvenstvu s takratnimi reprezentanti osvojil drugo mesto. Toda, po vseh njegovih uspehih doma in v tujini ima grenak priokus. Ko je prenehal igrati, so ga pozabili in dolga leta ga sploh niso povabili, da bi lahko pomagal s svojim delom v klubu. Toda razmere so se popravile po letu 1983 in Janez Teran je spet v namiznoteniških vrstah Triglava.

»Začel sem leta 1952, ko je bila v Kranju generacija Stane Rebolj, Ahačič, Hlebs, Petrovič in Bogatajeva. Pogoji za trening so bili drugačni kot danes. Igralci smo si sami morali »flikati« žogice in nismo imeli trenerjev. Vse večine namiznoteniške igre mi je pokazal Rudi Hlebs. Lahko rečem, da je bil to prvi moj trener. In od njega naprej nisem več imel trenerja. Za namiznoteniško igro so bili takrat pogoji za trening enaki kot danes. Še danes kranjski namiznoteniški igralci nimajo stalnega vadbena prostora. A to generacijo, ki sedaj prihaja, bi bilo potrebno pridobiti poklicnega trenerja. Midva s Tomcem sva bila prva, ki sva v poletnih mesecih trenirala po dvakrat na dan. Drugače pa smo trenirali po dve uri na dan in enako je bilo delo tudi v reprezentanci. Priprave je vodil sicer zvezni kapetan in to je bilo tudi vse. Ko sem leta 1965 prenehal igrati namizni tenis, sem bil nato v letih 1971–72 zvezni kapetan za moške in v Rotterdamu smo osvojili na evropskem prvenstvu drugo mesto v ekipni moški konkurenci.«

D. Humer
Foto: F. Perdan

Občni zbor TVD Partizan Trzič

Družina 600 športnikov

Trzič, 20. aprila — Člani TVD Partizan Trzič, ki združuje okrog 600 športnikov in nadaljuje tradicijo Sokola ter neguje geslo »zdrav duh v zdravem telesu«, so se zbrali na občnem zboru. Predsednik društva Janez Kališnik je med drugim dejal, da poslanstvo Partizana ostaja še naprej skrb za množično telesno kulturo, razen tega pa tudi skrb za objekte. Delovale so sekcija za splošno telesno vadbo, gimnastična sekcija, kegljaška sekcija, hokejsko drsalna sekcija, atletska in košarkarska, najmočnejši pa sta sankška in rokometna. Glede množičnosti so zadovoljni, vendar je v Trziču še preveč mladih, ki se ne vključujejo v športno aktivnost. Njihovo vključevanje je ena glavnih nalog prihodnjega obdobja. TVD Partizan upravlja DOM TVD Partizan, letno kopališče in drsališče. V domu so prekrili streho, uredili trim kabinet in savno ter nakupili nekaj opreme za vadbo predšolskih otrok. Kopališče je skrbno vzdrževano, naravnemu drsališču pa manjka ograda. V tekmovalnem pogledu so največ dosegli sankšči, rokometarji in tudi atleti so bili med najuspešnejšimi v republiki na krosih Dela in drugih prireditvah. V prihodnje kaže pozitivno telesno vzgojo predšolske mladine, organizirati plavalno sekcijo in posodobiti telo-

Dosedanji predsednik Janez Kališnik bo še naprej vodil izvršni odbor trziškega Partizana — Foto: J. Kikel

vadnico in drsališče. Na zboru so najprizadenejšim podelili spominska darila. Prejeli so jih predsednik Janez Kališnik, rokometarji Janez Laibacher, Franci Majc, Srečo King, sankšči Albert Perko, gimnastičarka Tonica Marin, kegljač Drago Koder, atletska in hokejska delavca Silvo Japelj in Janez Brzin, gospodar Janez Šmejc, delavka kopališča Poldka Piskar, član nadzornega odbora Miklavž Bole in častni član Franc Hladnik.

J. Kikel

OD TEKME DO TEKME

Namiznoteniški turnir v Križah — TVD Partizan Križe je organiziral občinsko namiznoteniško ligo. Sodelovalo je 8 moštev z okrog 30 igralci. Prva tri mesta so osvojili domačini, sledijo pa Kovor I, Pristava, Kovor II, Senično in Dolina. — J. Kikel.

Občinsko prvenstvo šolarjev v nogometu — Na stadionu Stanka Mlakarja je bilo nogometno prvenstvo osnovnih šol kranjske občine. Zmagala je OŠ Franceta Prešerna pred OŠ Staneta Žagarja, OŠ Davorina Jenka, OŠ Simona Jenka, OŠ Matija Valjavca, Predosljami in Šenčurjem. Najboljši igralec je bil Jure Barič z osnovne šole Franceta Prešerna.

V finalu Sava : Zarica — Odigrana so bila polfinalna nogometna srečanja za pokal maršala Tita za področje Gorenjske. Sava je presenetljivo premagala Naklo, Zarica pa Britof. V finalu bosta igrali Sava in Zarica.

300 poslušalcev na predavanju — 22. aprila je minilo leto, ko sta alpinista Tomo Česen in Borut Bergant osvojila 8505 metrov visoki Yalung Kang. Trzičan Bergant se je med sestopom smrtno ponesečil. V spomin na uspeh in tragedijo je Trzičan Filip Bence, tudi udeleženec odprave, obdal vse na podvig in prijatelja Berganta. Na predavanju je bilo kar 300 poslušalcev. — J. Kikel

Na 27. prvomajski regati na Bledu 281 čolnov iz 30 klubov

Uspel uvod v veslaško sezono

Bled, 27. aprila — Rekordno število nastopajočih (700), dobra organizacija in dva nenadejana poraza blejskih veslačev na začetku nove veslaške sezone — to so glavne značilnosti 27. prvomajske veslaške regate.

Blejski veslači so si na prvi letošnji preskušnji obetali štiri zmage — dosegli so le tri. Četvec brez krmarja (Bojan Prešeren, Dani Ferčej, Milan Janša in Robert Krašovec), ki je za zdaj edini jugoslovanski kandidat za nastop na olimpijskih igrah v Seulu, je bil v šibki konkurenci — nastopili so le trije čolni — prepričljivo najboljši, četudi so veslači hranili moči še za kasnejši nastop v osmercu. Prijeto sta presenetli mladince Sadik Mujkič in Sašo Mirjanič, ki sta zmagala v dvojcu brez krmarja in veliko pripomogla k slavju kombinirane posadke Bleda in koprškega Nautilusa v mladinskem četvercu brez krmarja. Blejci so »načrtovali« zmagalo še v osmercu, kjer pa je domači čoln, v katerem so poleg posadke četverca »brez« sedeli še Karli Žust, Franci Papler, Milan Mandič in Bojan Habe, izgubil dvoboj za vsega pol dolžine čolna z boljšimi veslači Grafičarja; tekmovalci istega kluba pa so presenetili Blejce tudi v članskem dvojcu, kjer sta posadki Krašovec-Janša in Ferčej-Prešeren osvojili drugo in tretje mesto. Od blejskih čolnov sta se v finale uvrstila še dva: nadarjeni skifist, še pionir, Primož Markovič, je bil tretji med mlajšimi mladinci, skupaj z Binetom Kalanom pa še peti v dvojcu.

»Na letošnji regati je bila konkurenca močnejša kot na prejšnjih. Nastopilo je več kakovostnih moštev, kar tudi dokazuje, da veslaški šport v Jugoslaviji vendarle napreduje. Pravo razmerje moči bodo pokazala šele naslednja domača in mednarodna tekmovanja,« je razplet 27. blejske regate ocenil Miloš Janša, trener blejskih veslačev, in dodal, da so, kot je pokazala prva preskušnja, priprave dobro izkoristili veslači Grafičarja.

Med najbolj zadovoljnimi sta regato zapuščala Sadik Mujkič in Sašo Mirjanič. »Sezona se je dobro začela; upam, da se bo tako tudi nadaljevala. Najin cilj je uvrstiti na svetovno prvenstvo, ki bo na Češkoslovaškem, in preboj med šest najboljših čolnov na tem tekmovanju,« je povedal Sadik, doma z Bleda, dijak avtotehnične šole v Škofji Loki. »Še posebej sem vesel zmage v dvojcu, saj se nisem nadejal, da bi lahko že na prvem letošnjem tekmovanju premagala vse tekmece. V veliko spodbudo pa nama je tudi dober čas, ki ga je navzlic skromnim skupnim pripravam doseglo kombinirano moštvo četverca brez krmarja.«

C.Zaplotnik
F. Perdan

Bernard Tonejc, predsednik radovljiške občinske skupščine, predaja pokal veslačem Grafičarja, zmagovalcem v osmercu. Veliko obeta — Sadik Mujkič.

Blejski četvec brez krmarja — zlahka do zmage na 27. veslaški regati.

Veliko preplezanih smeri

Trzič, aprila — Trziški alpinisti so ob pogledu na minulo zimsko sezono zadovoljni. Najzahtevnejši vzpon je že na začetku zime opravil Iztok Tomazin v navezi z jesenjskima alpinistoma Benom Ravnikom in Matjažem Ravhekarjem. Kot prvim je uspela zimska ponovitev v Zajedi spominov v Stenarju. Smer 6. težavnostne stopnje, ki so jo preplezali v 17 urah, je dolgo mikala mnoge alpiniste, saj je bila ena zadnjih še ne preplezanih pozimi te težavnosti v naših stenah.

Na začetku leta so se zaradi slabih vremenskih razmer alpinisti usmerili predvsem v gore okoli Trziča. Filip Bence je sam ali z Janezom Primožičem preplezal več smeri v severni steni Begunjščice (Rdeči kamnolom, Smer Pavla Janca, Kozorogovo smer in druge). V isti steni sta se Luka Rožič in Jože Rozman prvič pozimi povzpela po Benetovi smeri. Tudi drugi alpinisti niso mirovali, vendar ni moč naštetih vseh vzponov.

Poleg plezanja je Iztok Tomazin več kot desetkrat smučal z vrha Storžiča in Begunjščice. Pri prvem težjem spustu po Frelihovi smeri v Begunjščici se je žal težje poškodoval. Smer je ocenjena s 3. stopnjo za plezanje in na posameznih delih z zgornjo mejo 6. stopnje za ekstremno smučanje; doslej še ni bila presmučana.

Pozimi so se trziški alpinisti zbrali na občnem zboru, med katerim so v odsek sprejeli pripravnik Milana Megliča iz Loma in Janeza Primožiča iz Doline. Za novega načelnika so izvolili Luka Rožiča in za njegovega namestnika Dušana Markiča. Razveselili so se podatka, da so članoma odseka Tomazin in Bencetu, podaljšali status športnikov mednarodnega razreda.

Smelo so se lotili tudi uredniševanja načrta dela za letošnje leto. Začeli so se intenzivno pripravljati na letno sezono. Trenirajo v plezalnem vrtcu v Dolžanovi soteski, kjer je eno najboljših slovenskih vadišč za prsto in tehnično plezanje.

J. Kikel

Uspesh Gorenjcev

Ljubljana, 25. aprila — Podjetje Žito je podelilo svoje pokale najuspešnejšim mladim tekačem na smučeh. Večino odličij so osvojili Gorenjci. Med mlajšimi pionirji je zbral največ točk Mali s Kokrice, med mlajšimi pionirkami Mlakarjeva iz Kranjske gore, med starejšimi pionirji Azbe iz Kranja, med starejšimi pionirkami Žunkovičeva iz Kranjske gore in Fečurjeva iz Logatca, ekipno pa so na prvih treh mestih Kokrica, Triglav in Kranjska gora.

-jk

ERWIN RAUSCH
Borovlje, Klagenfurter str. 42
tel.: 9843-4227-3746-3745
REZERVNI DELI ZA VSE VRSTE AVTOMOBILOV

RADIO

20.00-23.00 Slovincem po svetu
- 23.05 Od tod do polnoči
NEDELJA, 4. maja

Prvi program
5.00-8.00 Jutranji program - glasba - 8.07 Radijska igra za otroke - 9.05 Še pomnite, tovariši - 10.05 Nedeljska matineja - 11.00-13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo - 16.05 Posebna oddaja - 16.30 Pogovor s poslušalci - 17.05 Prijubljene operne melodije - 17.50 Zabavna radijska igra - 20.00-22.00 V nedeljo zvečer - 22.20-24.00 Glasba za prijeten konec tedna

PONEDELJEK, 5. maja
Prvi program
4.30-8.00 Jutranji program -

glasba - 8.05 Aktualni problemi marksizma - 8.40 Naučimo se novo pesnico - 9.05 Glasbena matineja - 10.05 Rezervirano za ... - 11.35 S pesmijo po Jugoslaviji - 12.10 Veliki revijski orkestri - 12.30 Kmetijski nasveti - 13.30 Od melodije do melodije - 13.50 Ponedeljkov križemkraj - 14.30-15.25 Popoldanski mozaik - 16.00 Vrtljak želja in EP - 17.00 Studio ob 17.00 + glasba - 20.00 Kulturni globus - 20.10 Zaplešite z nami - 21.05 Dirigent Uroš Lajovic s komornim in simfoničnim orkestrom RTV Ljubljana - 22.50 Literarni nokturmo - Radmila Trtnik: H₂O - 23.05 Zimzelene melodije

TOREK, 6. maja
Prvi program
4.30-8.00 Jutranji program - glasba - 8.05 Radijska šola za srednjo stopnjo - 9.05 Glasbena matineja - 10.05 Rezervirano za ... - 11.05 Ali poznate ... - 11.35 Naše pesmi in plesi - 14.05 Odrasli tako, kako pa mi? - 15.10-15.25 Popoldanski mozaik - 16.00 Vrtljak želja in EP - 17.00 Studio ob 17.00 + glasba - 18.00 Sotočja - prenos iz studia radia Maribor - 18.45 Glasbena medigra - 20.00 Slovenska zemlja v pesmi in besedi - 21.05 Radijska igra - Sam Shepard: Podobe - 22.15 Informativna oddaja v nemščini in angleščini - 22.50 Li-

terarni nokturmo - 23.05 Iz filmov in glasbenih revij

SREDA, 7. maja
Prvi program
4.30-8.00 Jutranji program - glasba - 8.05 Za knjižne molje - 9.05 Glasbena matineja - 10.05 Rezervirano za ... - 11.05 Ali poznate ... - 11.35 Naše pesmi in plesi - 14.05 Odrasli tako, kako pa mi? - 15.10-15.25 Popoldanski mozaik - 16.00 Vrtljak želja in EP - 17.00 Studio ob 17.00 + glasba - 18.00 Sotočja - prenos iz studia radia Maribor - 18.45 Glasbena medigra - 20.00 Slovenska zemlja v pesmi in besedi - 21.05 Radijska igra - Sam Shepard: Podobe - 22.15 Informativna oddaja v nemščini in angleščini - 22.50 Li-

lene melodije - 23.05 Jazz za vse + Medigra

ČETRTEK, 8. maja
Prvi program
4.30-8.00 Jutranji program - glasba - 8.05 Radijska šola za višjo stopnjo - 9.05 Glasbena matineja - 10.05 Rezervirano za ... - 11.05 Ali poznate ... - 11.35 Naše pesmi in plesi - 13.30 Od melodije do melodije - 15.00 Radio danes, radio jutri - 15.10-15.25 Popoldanski mozaik - 16.00 Vrtljak želja in EP - 17.00 Studio ob 17.00 + glasba - 18.00 S Plesnim orkestrom RTV Ljubljana - 18.15 Jezikovni pogovori - 18.30 Rossini na koncertnem odru - 20.00 Četrtek večer domačih pesmi

in napevov - 21.45 Lepa melodije - 22.30 Večerna podoknica - 23.05 Paleta popevk jugoslovan-skih avtorjev

PETEK, 9. maja
Prvi program
4.30-8.00 Jutranji program - glasba - 8.05 Radijska šola za nižjo stopnjo - 9.05 Glasbena matineja - 10.05 Rezervirano za ... - 11.35 S pesmijo po Jugoslaviji - 13.30 Od melodije do melodije - 14.05 Naša pesem 1986 - 14.30 Človek in zdravje - 14.40-15.25 Popoldanski mozaik - 17.00 Studio ob 17.00 + glasba - 20.00 To imamo radi - 21.05 Oddaja o morju in pomorščakih - glasba - 22.30-24.00 Iz glasbene skrinje

ALPETOUR

SOZD ALPETOUR
ŠKOFJA LOKA
DO YU BANDAG ŠKOFJA LOKA

objavlja na podlagi sklepa odbora za delovna razmerja naslednja prosta dela in naloge:

GUMARJA - MONTERJA AVTOPLAŠČEV

Pogoji: - poklicna gumarska šola in leto delovnih izkušenj ali NK delavec in 3 leta delovnih izkušenj.

Poskusno delo traja 2 meseca, delo je v dveh izmenah.

Pisne ponudbe z opisom dosedanjih delovnih izkušenj in dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba v Škofji Loki, Titov trg 4 b, 8 dni po objavi.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 60 dneh po izteku prijavnega roka.

podjetje za vzdrževanje avtocest

AVTOCESTA Ljubljana p.o.
titova 64

Po sklepu komisije za delovna razmerja objavljamo naslednja prosta dela in naloge:

za potrebe cestninske postaje TOROVO pri Vodichah 6 POBIRALCEV ALI POBIRALK CESTNINE

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati (kandidatke) izpolnjevati še naslednje pogoje:

- KV delavec, 2 leti delovnih izkušenj, kandidati odslužen vojaški rok.

Dela in naloge se združujejo za nedoločen čas z devetdesetdnevno poskusno dobo. Delo je v izmenah.

Vloge z dokazili o strokovni usposobljenosti pošljite v 8 dneh po objavi na naslov Podjetje za vzdrževanje avtocest, Ljubljana, Titova 64, Kadrovska služba.

GOZDNO GOSPODARSTVO BLED, n. sol. o.

Delovna skupnost skupnih služb, Bled, Ljubljanska cesta 19 objavlja prosta dela in naloge

KUHARICE
v počitniškem domu Piran.

Pogoji: - KV kuharica ali z delom pridobljene delovne sposobnosti.

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas - od 10. junija do 15. septembra 1986.

Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh od dneva objave na naslov: Gozdno gospodarstvo Bled, delovna skupnost skupnih služb, Bled, Ljubljanska cesta 19.

sozd zgp giposs ljubljana

SGP GRADBINEC
KRANJ n.sol.o.
Nazorjeva 1

Na podlagi sklepa odbora za delovna razmerja TOZD Strojno kovinski obrati Kokrica objavljamo razpis za proste naloge in opravila:

1. 3 KV ŠOFERJE

Pogoj: - poklicna šola za voznike motornih vozil, C kategorija, 2 leti delovnih izkušenj

2. 3 KV ELEKTRIČARJE
(1 za enoto na Jesenicah)

Pogoj: - poklicna šola elektro smeri s 4-letnimi delovnimi izkušnjami

3. KV KLEPARJA

Pogoj: - poklicna šola kovinske smeri s 4-letnimi delovnimi izkušnjami

4. KV AVTOKLEPARJA

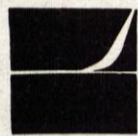
Pogoj: - poklicna šola kleparske smeri s 2-letnimi delovnimi izkušnjami, lahko tudi priučen z delnim znanjem ličenja

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas z dvomesečnim poskusnim delom. Pisne vloge z dokazili o izobrazbi vložite v 8 dneh po objavi na naslov: SGP Gradbinec, Kranj, Nazorjeva 1.

DELAVSKA UNIVERZA ŠKOFJA LOKA

ORGANIZIRA TEČAJ KUHANJA - 60 UR

Začetek tečaja bo 5. maja 1986. Posebni dodatek tečaja bo priprava jedi iz soje - 10 ur. Informacije in prijave pri Delavski univerzi Škofja Loka, tel. 60-888 ali 62-761, interna 35, vsak dan od 8. do 14. ure.

AERODROM LJUBLJANA

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

1. PRIPRAVNIKA ZA PROGRAMIRANJE IN ORGANIZACIJO RAČUNALNIŠKE OBDELAVE PODATKOV
2. PRIPRAVNIKA ZA ANALITIČNO-PROUČEVALNA DELA
3. SPREJEM IN IZDAJA BLAGA V ABS
4. GASILCA, VOZNIKA
5. VAROVANJE OBJEKTOV IN NAPRAV
6. NAKLADANJE IN RAZKLADANJE V PRTLJAŽNI SLUŽBI
7. ČIŠČENJE LETAL IN PRISTANIŠKE STAVBE

Pogoji:

pod 1. - VII. stopnja zahtevnosti ekonomske ali tehnične smeri, znanje angleškega jezika

pod 2. - VII. stopnja zahtevnosti ekonomske ali prometne smeri, znanje enega svetovnega jezika

pod 3. - V. stopnja zahtevnosti - skladiščni ali komercialni tehnik

pod 4. - IV. stopnja zahtevnosti - tehnična smer, vozniški izpit C kategorije, opravljen gasilski tečaj pri RSNZ oziroma bo ta tečaj organizirala delovna organizacija

pod 5. - IV. stopnja zahtevnosti katerekoli smeri

pod 6. in 7. - I. stopnja zahtevnosti - osemletka

Kandidati pod točko 5 bodo do uspešno opravljenega tečaja, ki ga bo organizirala DO, opravljali delo varnostnika - pripravnik.

Delovno razmerje bodo sklenili za nedoločen čas s poskusno dobo 90 dni, pod točkama 1 in 2 pa za določen čas.

Kandidati morajo izpolnjevati tudi posebne pogoje, ki veljajo za delo na letališču in v mejnem pasu.

Podudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh po objavi na naslov Aerodrom Ljubljana, Brnik. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 8 dneh po odločitvi samoupravnih organov.

SREDNJA TEKSTILNA IN OBUTVENA ŠOLA p.o., KRANJ

Odbor za delovna razmerja in varstvo pri delu razpisuje za šolsko leto 1986/87 naslednja dela in naloge:

- POUČEVANJE MATEMATIKE
- POUČEVANJE MATEMATIKE IN RAČUNALNIŠTVA
- POUČEVANJE KEMIJE
- POUČEVANJE STM
- POUČEVANJE STM IN ZGODOVINE
- POUČEVANJE OBRAMBE IN ZAŠČITE
- POUČEVANJE OTP
- POUČEVANJE STROJESLOVJA
- POUČEVANJE ESTETIKE IN MODELIRSTVA
- POUČEVANJE PRAKTIČNEGA POUKA V KONFEKCIJSKEM PROGRAMU - 2 delavca
- POUČEVANJE PRAKTIČNEGA POUKA V OBUTVENEM PROGRAMU - 3 delavci

Nastop dela 1. septembra 1986.

za določen čas s polnim delovnim časom:

- POUČEVANJE STM IN DRUŽBOSLOVJA od 1. septembra 1986 do 31. avgusta 1987 - nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom

- POUČEVANJE NEMŠKEGA JEZIKA od 1. septembra 1986 do 9. januarja 1987, nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom

Kandidati morajo izpolnjevati pogoje, ki jih je predpisal strokovni svet SRS za vzgojo in izobraževanje oziroma so določeni v vzgojnoizobraževalnih programih.

Odbor za delovna razmerja objavlja dela in naloge za določen čas:

- TAJNICE za pedagoška opravila od 1. junija 1986 do 31. avgusta 1987, nadomeščanje delavke, ki je na porodniškem dopustu.

Pogoj: - upravno-administrativna šola ali ekonomska šola. Poskusno delo traja dva meseca.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo na razpis v 15 dneh, na objavo pa v 8 dneh na naslov: Srednja tekstilna in obutvena šola Kranj, Staneta žagarja 33. O rezultatu izbire bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po izbiri.

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ OBČINE RADOVLJICA

razpisuje prosta dela in naloge

RAČUNOVODJE

Pogoji: - ekonomski tehnik, - najmanj 3 leta delovnih izkušenj pri samostojnem vodenju računovodskih del

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas, nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom.

Pisne prijave z dokazili pošljite v roku 8 dni po objavi na gornji naslov.

ELMONT BLED

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

1. VEČ KV ELEKTROMONTERJEV za določen in za nedoločen čas
2. VEČ KV KLJUČAVNIČARJEV za določen in za nedoločen čas
3. STROJNEGA TEHNIKA TEHNOLOGA za nedoločen čas
4. VEČ DELAVCEV OZKEGA PROFILA za določen in za nedoločen čas

Pogoji: pod 1. in 2. - poklicna šola ustrezne smeri - praksa zaželena, pod 3. - STŠ strojna smer - praksa zaželena, pod 4. - osnovna šola

Delo je za polni delovni čas. OD po pravilniku, stanovanja ni. Pisne prijave z dokazili naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: Elmont Bled, Komisija za delovna razmerja. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po končani objavi.

Iskra

ISKRA TELEMATIKA
Industrija za telekomunikacije in računalništvo
Kranj, n. sol. o.

Komisija za kadrovske zadeve Delovne skupnosti skupnih služb objavlja prosta dela in naloge

v SLUŽBI ZA IZOBRAŽEVANJE

1. STROKOVNEGA SODELAVCA - ANDRAGOGA

Pogoji: - visokošolska izobrazba andragoške ali kadrovske izobrazbevalne smeri, - zaželene delovne izkušnje na podobnih delokrogih in tehnično predznanje

v PROGRAMSKO RAZVOJNI SLUŽBI

2. PREVAJALKE

(delo je za določen čas z možnostjo kasnejše stalne zaposlitve)

Pogoj: - profesor ruskega jezika (po možnosti s kombinacijo angleškega jezika)

Kandidati naj pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in opisom dosedanjih delovnih izkušenj pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: Iskra telematika, Kadrovska služba, Ljubljanska cesta 24a, Kranj.

Trgovska in gostinska DO ŽIVILA KRANJ,
n. sol. o.,
Naklo, Cesta na Okroglo 3
DS Skupne službe

objavlja po sklepu komisije za delovna razmerja naslednja prosta dela in naloge:

1. OPRAVLJANJE KURIRSKIH IN POMOŽNIH DEL V ADMINISTRACIJI
2. ČIŠČENJE POSLOVNIH PROSTOROV

Pogoji:

pod 1. - osemletka, I. stopnja, izpit za voznika B kategorije, poskusno delo traja 30 dni

pod 2. - osemletka, I. stopnja, poskusno delo traja 30 dni

Prijeve z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev sprejema kadrovska služba DO Živila Kranj, Naklo, Cesta na Okroglo 3, 8 dni po objavi.

Prijavljeni kandidati bodo v 15 dneh po opravljeni izbiri pisno obveščeni o izidu izbirnih postopkov.

LIPA
POHIŠTVO
SALON V KRANJU

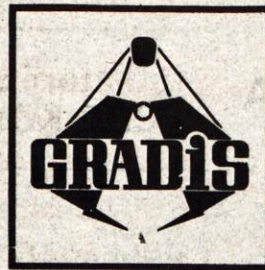
metalka
BLAGOVNICA
KAMNIK
NAKUP
Z
ZADOVOLJSTVOM
Tel.: (061) 831-757

TRŽIŠKA INDUSTRIJA OBUTVE IN KONFEKCIJE p. o. TRŽIČ

proizvaja
sestavne dele obutve (notranjike) in modno usnjeno konfekcijo ter
prodaja
vse vrste osebnih in drugih zaščitnih sredstev pri delu, sredstva
civilne zaščite

*DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM
ČESTITAMO OB PRAZNIKU DELA*

GRADIS TOZD GRADBENA ENOTA JESENICE TOZD LIO ŠKOFJA LOKA

*Delovnim ljudem in poslovnim prijateljem
čestitamo za praznik dela — 1. maj.*

DO TRGOVINA LJUBLJANA TOZD TRGOVINA KRANJ Staneta Žagarja 30

Na 32 bencinskih servisih, v 2 trgovinah z avtomaterialom in
v skladišču Medvode vam na območju Gorenjske poleg
naftnih derivatov nudimo tudi:

- avtodele, avtokozmetiko, orodje,
- blago za osebno porabo
- in drugo blago, namenjeno vašemu vozilu.

Za obisk se priporočamo!

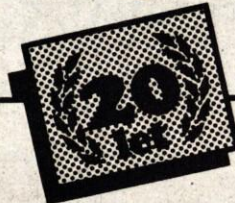
*delovnim ljudem in poslovnim sodelavcem čestitamo
ob prazniku dela.*

Alpska modna industrija ALMIRA Radovljica

Obiščite nas v naših prodajalnah:
v Radovljici pri tovarni in na Linhartovem trgu, v Novi Gorici, na
Jesenicah, na Bledu, v Kranjski gori, v Bohinjski Bistrici in
v Grimščah pri Bledu.

Delovnim ljudem čestitamo za praznik dela — 1. maj!

Candy Servis
RAJKO KNIFIC
Tončka Dežmana 4
tel.: (064) 38 540
64 000 KRANJ

*Čestita
občanom Gorenjske
za praznik dela
— 1. maj.*

Picerija ROMANO KRANJ

*želi cenjenim gostom in
bralcem Gorenjskega
glasa prijetno prvomaj-
sko praznovanje*

TOKOS TRŽIČ p. o.

tržiška tovarna kos in srpov - tržič

TOKOS TRŽIČ p. o.
Tržiška tovarna kos in srpov Tržič

Proizvodni program:

- ročno poljedeljsko orodje
- ročno obrtniško orodje za zidarje, mizarje in pleskarje
- rezilni deli za kmetijsko mehanizacijo

DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM
PRIJATELJEM ČESTITAMO OB PRAZNIKU
DELA.

Cenjene kupce obveščamo, da je spet odprta
tovarniška prodajalna na Cankarjevi cesti v
Tržiču, kjer se lahko po ugodnih cenah oskrbite
z različnimi izdelki iz našega proizvodnega
programa in tudi z dopolnilnimi izdelki drugih
proizvajalcev.

Trgovina je odprta vsak delovnik od 8. do 13. in
od 14. do 16. ure, ob sobotah pa od 8. do 11.
ure.

Obiščite nas!

TITAN KAMNIK

Tovarna kovinskih izdelkov in livarna n. sol. o. Kamnik

*Delovnim ljudem čestitamo
za praznik dela, 1. maj!*

HOTELSKO TURISTIČNO PODJETJE BLED

*Delovnim ljudem, poslovnim
prijateljem in našim gostom čestitamo
za praznik dela — 1. maj*

piccadilly — piccadilly — piccadilly — piccadilly — piccadilly — piccadilly

piccadilly
piccadilly
piccadilly
piccadilly

Tovarna klobukov

Sesir
Škofja Loka

*priporoča svoje izdelke in čestita
delovnim ljudem za praznik dela —
1. maj.*

piccadilly — piccadilly — piccadilly — piccadilly — piccadilly — piccadilly

UTOK Tovarna usnja Kamnik

*Čestitamo delovnim ljudem za
praznik dela — 1. maj*

NEMOGOČE JE MOGOČE

KOVINOTEHNA BLAGOVNICA
FUŽINAR JESENICE IN OPREMA
MENGEŠ

radiatorji z visokim grelnim učinkom
PCDG KOVINOTEHNA 18 % ceneje

bojlerji TIKI Gorenje 10 % ceneje

DNEVI POSEBNIH UGODNOSTI
od 28. aprila do 10. maja

peči za etažno ogrevanje EMO
CENTRAL in KIV Vransko 13 % ceneje

kopalniška oprema METALPLAST
in STANDARD (toaletne omarice)
10 % ceneje

radiatorji EMOTERM in TRIKA 13 %
ceneje

NEMOGOČE JE MOGOČE

ARCOMURKA
LOKA

nudi svojim kupcem za prvomajske
praznike

UGODEN NAKUP

naslednjih izdelkov:	Maloprodajna cena — din
vino Demirkapisko 1/1	290.—
vino Antigona 1/1	290.—
domači brandy 1/1 Ner.	882.—
vafel set 750 g Sloboda	338.—
special mešanica 1/2 Sloboda	375.—
paris sendvič 1/2 Koestlin	340.—
paris sladk. preliv 1/2 Koestlin	460.—
vafel kocke 200 g Koestlin	125.—
mesni narezek 210 g Neoplanta	91.—
rubinum riba z zelenjavo	114.—
125 g Mirna	106.—
papaline Mardesič 100 g	

IN JIM ČESTITA ZA
PRAZNIK DELA!

PODJETJE ZA PTT PROMET KRANJ

TOZD ZA PTT PROMET KRANJ in TOZD ZA PTT PROMET
ŠKOFJA LOKA objavljata prosta dela in naloge:

1. DOSTAVLJENJE PTT POŠILJK — PISMONOŠA

- 3 delavci za Kranj
- 1 delavec za Tržič
- 2 delavca za Škofjo Loko

2. USMERJANJE PTT POŠILJK

- 3 delavci (moški nad 18 let)

Pogoji:

- pod 1. — končano usmerjeno izobraževanje — ptt manipulant ali osemletka ali končano osnovnošolsko izobraževanje
- pod 2. — končana srednja šola ali osemletka in vozniški izpit B kategorije

Poskusno delo pod 1. traja tri mesece, pod 2. pa en mesec.

Vse informacije in prijave sprejema komisija za delovna razmerja TOZD za PTT promet Kranj, Kranj, Poštna ulica 4, vsak dan od 8. do 14.30, pod 3. alineo 1. točke pa bo sprejemala prijave komisija za delovna razmerja TOZD za PTT promet Škofja Loka, 8 dni po objavi. Prijavljeni kandidati bodo o izbiri obveščeni najkasneje v 15 dneh po opravljeni izbiri.

MERCATOR — KMETIJSKO
ŽIVILSKI KOMBINAT GORENJSKE
n. sol. o., KRANJ, JLA 2

oglašja prosta dela in naloge za TOZD Tovarna olja Oljarica Britof

— KLJUČAVNIČARJA, ELEKTRIKARJA ali KOVINARJA
STROJNIKA

IV. stopnja za upravljanje s parnim kotlom

Posebni pogoji: — izpit za strojnika kotla, 2 leti delovnih izkušenj na področju energetike, odslužen vojaški rok

za TOZD Komercialni servis Kranj

— PRODAJALKE ŽIVILSKE STROKE
za prodajo po poslovalnicah v Kranju

Posebni pogoji: — 6 mesecev delovnih izkušenj, lahko tudi pripravnik

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema Mercator — KZK Gorenjske, Kranj, Splošno kadrovske sektor, Kranj, JLA 2, v 8 dneh po objavi.

Osnovna šola
JOSIPA BROZA TITA PREDOSLJE

razpisuje prosta dela in naloge

RAVNATELJA

Poleg pogojev, predpisanih v 511. členu Zakona o združenem delu, mora kandidat izpolnjevati pogoje iz 137. člena Zakona o osnovni šoli. Imeti mora še:

- strokovne, organizacijske in delovne sposobnosti za opravljanje pristojnih nalog in
- ustrezne moralno-politične lastnosti

Kandidat bo imenovan za 4 leta. Začetek dela 1. septembra 1986.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: Osnovna šola Josipa Broza Tita, Predoslje. O izbiri bodo obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

Tekstilna industrija

TEKSTILINDUS KRANJ

Po sklepu odbora za delovna razmerja DS Skupne službe objavljamo prosta dela oziroma naloge:

Ekonomski sektor:

1. PROGRAMIRANJE II

- Pogoji: — organizator dela (računalniška smer)
— lahko tudi pripravnik
— trimesečno poskusno delo

Kontrolni sektor:

2. OBRATNA KONTROLA KVALITETE TKANIN

- Pogoji: — tekstilnomehanski tehnik (tkalska smer)
— dve leti delovnih izkušenj na delih oziroma nalogah v proizvodnji tkanja
— delo v dveh izmenah
— trimesečno poskusno delo

Finančni sektor:

3. PRIPRAVNIKA — 2 delavca

- Pogoji: — ekonomski tehnik
— delo je za določen čas

Kandidati, ki izpolnjujejo navedene pogoje, naj oddajo pisne prijave v kadrovske sektor delovne organizacije najkasneje v 8 dneh po objavi. Kandidati bodo obveščeni v 30 dneh po opravljeni izbiri.

Obrtna zadruga
**PREVOZNIK
GORENJSKE,
p. o. NAKLO**
Cvetlična 10

DELOVNIM LJUDEM ČESTITAMO
ZA PRAZNIK DELA — 1. MAJ

DOM DR. JANKA BENEDIKA
RADOVLJICA

Razpisna komisija Sveta Doma dr. Janka Benedika razpisuje prosta dela in naloge:

1. INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA
2. VODJA ZDRAVSTVENO-NEGOVALNE SLUŽBE
3. VODJA RAČUNOVODSTVA
4. VODJA PREHRANE

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- Pod 1. a) da imajo višjo ali visoko izobrazbo socialne smeri;
b) da imajo 5 let prakse na delih in opravilih s posebnimi odgovornostmi v družbenih dejavnostih
c) da so moralnopolitično neoporečni
- Pod 2. a) da imajo višjo izobrazbo ekonomske smeri
b) da imajo 3 leta delovnih izkušenj na področju finančnega poslovanja
- Pod 3. a) da imajo končano višjo šolo za zdravstvene delavce s strokovnim izpitom
b) da imajo 3 leta delovnih izkušenj, od tega 1 leto pri vodenju manjših delovnih enot ali skupin
- Pod 4. a) da imajo končano srednjo gostinsko šolo — smer kuhar
b) da imajo 2 leti delovnih izkušenj pri pripravi hrane in organiziranju dela v manjših delovnih enotah
c) da imajo opravljen tečaj iz higienskega minimuma

Poleg navedenih pogojev se zahtevajo tudi psihofizične sposobnosti, in sicer sposobnosti vodenja in organiziranja, smisel za komuniciranje in sodelovanje, družbeno naravnan odnos do samoupravljanja, gospodaren odnos do družbenega premoženja in human odnos do ostarelih.

Vsi kandidati pa morajo imeti opravljen tečaj za varstvo pri delu.

Navedena dela in naloge se razpisujejo za dobo 4 let.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev sprejema do 15 dni po objavi razpisna komisija Doma dr. Janka Benedika Radovljica, Šercerjeva 35.

O izidu razpisa bodo prijavljeni kandidati obveščeni v 15 dneh po sprejetju sklepa o imenovanju.

CESTNO PODJETJE KRANJ

obvešča, da bo lokalna cesta L-3809 na odseku Ulice PAVLE MEDETOVE V NAKLEM zaprta za ves promet od 5. maja 1986 do 31. maja 1986 zaradi gradnje kanalizacije in obnove vozišča.

Obvoz za ves promet je določen na relaciji NAKLO — po zvezni cesti proti Bistrici skozi podvoz pod avtocesto — STRAHINJ in obratno. Pred staro šolo v Naklem v času zapore avtobusnega postajališča ne bo. Udeleženci v prometu naj z razumevanjem upoštevajo, da navedenih del iz tehničnih in varnostnih razlogov ne moremo izvajati med prometom.

energetika

DO ENERGETIKA n. sol. o., TOZD BUTAN PLIN, n. sol. o.
LJUBLJANA, Verovškova 70

Obrat Kranj

Odbor za delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. ČISTILKE

- Pogoji: — NK delavka (osemletka)
— 1 mesec delovnih izkušenj
— poskusno delo traja 30 dni

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Vloge kandidatov sprejema DO Energetika, DSSS, Ljubljana, Verovškova 70, in sicer 8 dni po objavi oglasa.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po sklepu odbora za delovna razmerja.

kompas tours

SONČNE
POČITNICE '86

DELOVNIM LJUDEM
IN POSLOVNIM PRIJATELJEM
ČESTITAMO ZA PRAZNIK DELA

Kompas Kranj,
vaš turistični servis,
tel. 28-472, 28-473

ZAHVALA

Ob izgubi drage žene, ljube mame in babice

ALBINE FILIPAJ

roj. KONČAN

se iskreno zahvaljujemo Bolnišnici za onkologijo v Ljubljani, posebno dr. Vrščajevi, za ves trud pri zdravljenju, dr. Selanovi v Šk. Loki, sosedom, sorodnikom in znancem, ki so nam bili v pomoč, darovali cvetje in jo spremili na zadnji poti. Iskrena hvala gospodu župniku, pevcem s Suhe in predstavniku ZB za poslovlilne besede.

Škofja Loka, 29. aprila 1986

Žalujoci: mož Pavle, hči Ida in sin Dare z družinama

Sporočamo žalostno vest, da je v 86. letu starosti umrl naš dobi ata

MIHA KOŠNIK

Vrečkov ata s Primskovega
roj. 11. novembra 1900
v Olševku

Pogreb dragega pokojnika bo v sredo, 30. aprila 1986, ob 15. uri iz mrliške vežice na kranjskem pokopališču.

Žalujoci: žena Francka, hčerki Francka in Heli z družinama ter ostalo sorodstvo.

Primskovo, 28. aprila 1986

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega dragega moža

MARJANA ŠPICLINA

se iz srca zahvaljujem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste v teh dneh sočustvovali z menoj, mojega moža pa v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in zasuli njegov grob z vencem in cvetjem. Za pozornost, številne ustne in pisne izraze sožalja ter podarjene vence in cvetje iskrena hvala. Posebna zahvala velja družini Legat iz Lesc in sosedom za nesebično pomoč v teh težkih dneh. Hvala tudi Obrtnemu združenju Radovljica, Prevozniku Gorenjske — Naklo, ZSAM Bled — Jesenice, Tržič, Kranj, godbi iz Lesc in pevcem za zapete žalostinke. Vsem, ki ste bili mojemu možu v življenju naklonjeni in ste ga imeli radi, posebno otrokom iz bližnje okolice, iskrena hvala.

Žalujoca žena Joži, nečakinja Romanca in najozje sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage sestre, tete in svakinje

MARIJE ZADNIKAR

p. d. Oreharjeve Micke

se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste v teh dneh sočustvovali z nami in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala sosedom za pomoč ter Bolnišnici Jesenice in dr. Hriberniku mlajšemu. Posebna zahvala č. gospodu župniku za zelo lep pogrebni obred.

ŽALUJOČI VSI NJENI

Nova vas, 20. aprila 1986

Umrla je

ANGELA
BOŠTJANČIČ-ZALKA

roj. Jurgele

Pogreb drage pokojnice bo v torek, 29. aprila 1986, ob 16. uri na pokopališču v Kranju.

Žalujoci: mož Stane, sinova Stane in Vladimir z družinama ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, tasta, brata in strica

FRANCA KOPAČA

z Luž, p. d. Prgačevega ata

se iskreno zahvaljujemo botrom, sosedom z Luž, sorodnikom in znancem. Prav tako se zahvaljujemo tudi znancem in prijateljem iz Gorenj, Visokega, Tržiča in vsem, ki so nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali in stali ob strani. Posebno zahvalo smo dolžni tudi gasilcem z Luž za pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi Gorenjskemu tisku, Iskri — tozdoma ERO in ATC, SAVI, tozdoma TAP za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje. Zahvalo smo dolžni tudi dr. Behtarju in medicinski sestri Ančki iz Cerkelj za zdravljenje. Lepa hvala tudi g. župniku za lep pogrebni obred, govorniku za poslovlilne besede, pevcem iz Šenčurja za zapete žalostinke in vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti.

VSEM ŠE ENKRAT ISKRENA HVALA!

ŽALUJOČI VSI NJEGOVI

Luže, Gorenje, Visoko, Šenčur, Srednja vas

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, babice in prababice

MARIJE ŽAGAR

Ljubljanska cesta 6

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in sosedom za izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala velja sodelavcem Tekstilindusa, tozdom Predilnica, Društvu upokojecev Kranj, pevcem za ganljivo petje in g. župniku za pogrebni obred. Še enkrat hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoci hčerki Marinka in Justa z družinama

Kranj, 23. aprila 1986

ZAHVALA

Ob težki in nenadomestljivi izgubi naše ljubljene hčerke in sestre

KLAVDIJE RAMŠAK

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, z nami sočustvovali, darovali cvetje in jo številno spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo sorodnikom, dobrim sosedom, sovaščanom, prijateljem in znancem, kolektivu Iskra — Otoče, še posebej oddelku vzdrževanja in računovodstva, Podjetju za ptt promet Radovljica, PTT srednješolskemu centru v Ljubljani, posebno sošolkam in razredniku 2. b letnika za ptt promet, dijakom 3. a letnika SŠGT — turizem iz Ljubljane, učiteljem in učencem 8. c razreda A. T. Linhartu iz Radovljice, njenim bivšim sošolcem in razredniku, Stanetu in Rezki za ganljive besede slovesa in gospodu župniku za pogrebni obred.

Neutolažljivi: mami, ati, Erika in Igor

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega očeta, starega očeta in strica

JOŽETA ŠMIDA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč, izrečeno sožalje, darovano cvetje in vence, za izrečene poslovlilne besede ZB Javornik-Koroška Bela. G. župniku za pogrebni obred, pevcem, praporščakom za spremstvo s prapori in vsem, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti, hvala.

ŽALUJOČI: sin Jože s hčerko Mojco in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

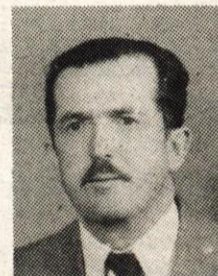
Ob boleči izgubi naše drage žene, mame in stare mame

MARIJE TAVČAR

roj. Homec iz Gornje Dobrave

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem, članom kolektiva RUVZ, Iskra Železniki, Alpine in Tehnika za izkazano pomoč in pozornost v težkih trenutkih ob njeni smrti. Lepa hvala tudi župniku za poslovlilne besede in opravljen obred, cerkvenim pevcem in pevcem iz Alpine za lepo zapete žalne pesmi. Vsem prisrčna hvala za podarjeno cvetje, izrečeno ustno in pisno sožalje ter spremstvo na njeni zadnji poti.

VSI NJENI

V SPOMIN

K počitku leglo je telo,
a delo tvoje in ljubezen
pozabljena ne bo.

27. aprila 1986 je minilo leto dni od smrti

TONETA GOLJE

Vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov grob, iskrena hvala.

Francka, Stane in Mira z družino

Davča, 27. aprila 1986

ZAHVALA

Po dolgotrajni bolezn nas je za vedno zapustila draga žena, mama, babica, sestra, tašča in teta

JULIJANA ERŽEN

roj. Petelinkar

Za pomoč se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem ter sodelavcem Planike in Iskre za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje. Hvala osebju Zdravstvenega doma Kranj, Onkološkega instituta Ljubljana za zdravniško pomoč, g. župniku iz Mavčič za lepo opravljen pogrebni obred in pevcem za lepo petje.

ŽALUJOČI VSI NJENI

Prase, 13. aprila 1986

ZAHVALA

Minilo je deset dni, odkar nas je v 80. letu starosti sredi dela nepričakovano zapustil mož, očka, brat, tast, ata in stric

FRANC STANOVŠEK

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

VSI NJEGOVI

V Kranju, 25. aprila 1986

ZAHVALA

Po hudi bolezn nas je v 72. letu starosti za vedno zapustil naš dragi oče

JANKO JAGODIČ

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Zahvala velja OO sindikata Servisno podjetje Kranj, KOGP, KS Čirče, dr. Stenšakovi in dr. Grilu za dolgotrajno zdravljenje, gospodu župniku za pogrebni obred in pevcem za zapete pesmi. Posebno zahvalo smo dolžni tudi žgavčevim za vsestransko pomoč.

Žalujoci: sin z družino, Kati, sestra Mici in sorodstvo

Čirče, 17. aprila 1986

ZAHVALA

Ob smrti moje drage sestre

MARIJE ZAKOTNIK

roj. Pintar

se zahvaljujem prijateljem in znancem ter dobrim sosedom, ki so mi v teh težkih trenutkih stali ob strani. Posebno se zahvaljujem dr. Debeljaku za dolgoletno zdravljenje, sestri Florjani za nesebično nego in pomoč ter starološkemu gospodu župniku Glavanu za lep poslovlilni obred. Lepa hvala tudi pevcem za zapete žalostinke.

VSEM ŠE ENKRAT ISKRENA HVALA.

V imenu vseh sestra Ivanka Pintar

Vešter, 15. aprila 1986

MALI OGLASI tel.: 27-960 cesta JLA 16

aparati, stroji

Prodaj PUHALNIK tajfun, telefon 40-593. Janez Bertonec, Podblica 28, Zg. Besnica 5399
Prodaj starejši industrijski PLETILNI STROJ št. 8. Telefon (064) 62-972 5583
Prodaj električni MEŠALEC za gnojevko. Urbanc, Goriča 24, Golnik 5725

razno prodam

Prodaj glasbeni stolp HI-FI. Bertonec, Javna 55, Kranj 5802
Prodaj manjši TRAKTOR, pogon na vsa štiri kolesa. Telefon 66-340 5803
Ugodno prodaj nemški ŠOTOR za 4-5 oseb, rabljen tri sezone, in barvni TV gorenje, 67 cm, star 7 let, Arnež, Križe 31, Križe 5804

Medobčinska združenost skupnost Kranj

Strokovna služba objavlja licitacijo za odprodajo knjižnega stroja ASCOTA.
Prometni davek je vračunan v ceno.
Licitacija in ogled stroja bo sta v prostorih poslovne stavbe na Stari cesti 11 v Kranju, 5. maja 1986 ob 9. uri.

Kupim

Kupim šivalni stroj, lahko tudi na nožni pogon. Šifra: Šivalni stroj 5841
Kupim 200 l BETONSKI MEŠALEC. Franc Oman, Sp. Bitnje 23 5842
Kupim GOLF bencinar, cena do 170 SM. Telefon 66-896 5843

gradbeni mat.

Prodaj nove in stare salonitne PLOŠČE 100/125 in OPAŽ (napušč). Telefon 26-211 5426
Prodaj lesen STROP, kmečko PEČ in OKNA najboljšemu ponudniku. Ogled v soboto in nedeljo popoldne. Telefon (064) 62-855 5838

Sejem semen in sadik

Kranj, aprila - V ponedeljek, 5. maja, od 16. do 18. ure bo v vrtni paviljonu Hortikulturnega društva Kranj nekakšen »vrtnarski sejem« v malem. Člani društva in vsi ljubitelji vrtnarjenja in cvetja lahko prinesejo v društveni vrt semena in sadike za vrt, ki jim ostajajo. Tu jih bo lahko zamenjali za druge, prodali, kupili.

vozila

Prodaj fiat 850 special, registriran do aprila 1987. Kranj, Savska cesta 60 5443
Zastava 101 GTL, letnik 1983, v odličnem stanju, prodaj. Telefon 26-255 5446
Prodaj ZASTAVO 101 L, letnik 1978, in ZASTAVO 750, starejši letnik. Bukovnik, Trboje 129 5745

Prodaj 7 kompletov rabljenih zasteklenih kril za tridelna OKNA. Telefon 70-176 5869
Zelo ugodno prodaj pregradni BLOK (porolit-12) 300 kosov. Bernard, telefon dopoldne 26-771, popoldne 24-749 5870

posesli

Kupujem PARCELO s starejšo HIŠO ali samo parcelo, veliko do 12 arov, v bližini Kranja, Golnika ali Trziča. Ponudbe pod šifro: Parcela 5482
Prodaj gradbeno PARCELO, 600 kv.metrov, Ribno pri Bledu. Šifra: BLED 5850

stan.oprema

Poceni prodaj zakonsko POSTELJO in enodelno omaro. Telefon 22-101 5829
Prodaj 3 kW termoakumulacijsko PEČ. Visoko 54, Šenčur 5830
Prodaj RP pomivalno KORITO orhideja 60 x 120. Franc Skvarča, Nadižarjeva 8, Čirče-Kranj 5831

PRIREDNITVE

Vsak petek in soboto v MAJU PLES na vrtni hoteli Jelen v Kranju. Igra Kravški kvintet. 5491
Gasilsko društvo Virmaše - Sv. Duh prireja PRVOMAJSKO VESELICO v prostorih KUD Ivan Cankar - Sv. Duh, 3. maja 1986, s pričetkom ob 20. uri. Za dobro razpoloženje igra ansambel TRIGLAV. Gasilsko društvo Virmaše 5863

zaposlitve

Honorarno zaposlimo žensko za čiščenje lokala v jutranjem času, zaželeno mlajša upokojenka. Picerija Romano, Tavčarjeva 31, Kranj 5859
Gostišče in diskoteka STARI KOVAČ išče: kvalificiranega kuharja, natakarja (lahko tudi začetnik), delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom, osebni dohodek po dogovoru. Sreda in nedelja zaprto. Informacije po tel. (061) 722-467 5860

OSTALO

Delavcem Živinorejskega zavoda Kranj, posebno pa vsem veterinarjem občine Jesenice, hvala za prizadevanja. Čestitke ob prazniku dela. Lavtinarjevi - Kranjska gora. 5864
Izdajem gradbene načrte, dokumentacijo in nadzorujem gradnjo. Telefon 75-193 zvečer 5866

OBVESTILA

Krajevna konferenca SZDL Primstvo vabi na ZBOR KRAJANOV, ki bo v torek, 6. maja 1986, ob 19. uri v dvorani Zadrufnega doma na Primskovem. Obravnavali bomo plan KS in volili delegate v skupščino KS. Pridite v čim večjem številu. 5494

DEŽURNI VETERINARJI

od 30. 4. do 9. 5. 1986
za občini Kranj in Trzič od 6. do 22. ure Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske, I. Slavca 1, tel.: 25-779 ali 22-781, od 22. do 6. ure pa na tel.: 42-175
za občino Škofja Loka JANKO HABJAN, dipl. vet., Polje 1, Žiri, tel.: 69-280 MIRO KRIŽNAR, dipl. vet., Godešič 134, tel.: 62-130
za občini Radovljica in Jesenice JANEZ URH, dipl. vet., tel.: 23-716 ali 25-779

Prodaj neregistrirano SIMCO 1100, letnik 1972. Škofja Loka, telefon 61-441 5750
Ugodno prodaj VW scirocco TS, prevrtni, registriran do februarja 1987, cena 25 SM. Jože Gričar, Blaževa 10, Šk. Loka 5751

živali

Prodaj dve teleti in delavnega VOLA. Ovishe 28, Podnart 5785
Prodaj manjše in večje PRAŠIČKE. Stanonik, Log 9, Šk. Loka 5618
Prodaj TELICO. Mače 1, Predvdor 5786

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

Prodaj DIANO, letnik 1977, motor v dobrem stanju. Izidor Demšar, Martinj vrh 32, Zelezniki 5752
Prodaj ZASTAVO 101, GTL 55, letnik maj 1984, prevoženih 14.000 km, v odličnem stanju, in nov MOPED APN 6. Arhar, Vincarje 12, Škofja Loka 5753

stan.oprema

Poceni prodaj zakonsko POSTELJO in enodelno omaro. Telefon 22-101 5829
Prodaj 3 kW termoakumulacijsko PEČ. Visoko 54, Šenčur 5830
Prodaj RP pomivalno KORITO orhideja 60 x 120. Franc Skvarča, Nadižarjeva 8, Čirče-Kranj 5831

PRIREDNITVE

Vsak petek in soboto v MAJU PLES na vrtni hoteli Jelen v Kranju. Igra Kravški kvintet. 5491
Gasilsko društvo Virmaše - Sv. Duh prireja PRVOMAJSKO VESELICO v prostorih KUD Ivan Cankar - Sv. Duh, 3. maja 1986, s pričetkom ob 20. uri. Za dobro razpoloženje igra ansambel TRIGLAV. Gasilsko društvo Virmaše 5863

zaposlitve

Honorarno zaposlimo žensko za čiščenje lokala v jutranjem času, zaželeno mlajša upokojenka. Picerija Romano, Tavčarjeva 31, Kranj 5859
Gostišče in diskoteka STARI KOVAČ išče: kvalificiranega kuharja, natakarja (lahko tudi začetnik), delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom, osebni dohodek po dogovoru. Sreda in nedelja zaprto. Informacije po tel. (061) 722-467 5860

OSTALO

Delavcem Živinorejskega zavoda Kranj, posebno pa vsem veterinarjem občine Jesenice, hvala za prizadevanja. Čestitke ob prazniku dela. Lavtinarjevi - Kranjska gora. 5864
Izdajem gradbene načrte, dokumentacijo in nadzorujem gradnjo. Telefon 75-193 zvečer 5866

OBVESTILA

Krajevna konferenca SZDL Primstvo vabi na ZBOR KRAJANOV, ki bo v torek, 6. maja 1986, ob 19. uri v dvorani Zadrufnega doma na Primskovem. Obravnavali bomo plan KS in volili delegate v skupščino KS. Pridite v čim večjem številu. 5494

DEŽURNI VETERINARJI

od 30. 4. do 9. 5. 1986
za občini Kranj in Trzič od 6. do 22. ure Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske, I. Slavca 1, tel.: 25-779 ali 22-781, od 22. do 6. ure pa na tel.: 42-175
za občino Škofja Loka JANKO HABJAN, dipl. vet., Polje 1, Žiri, tel.: 69-280 MIRO KRIŽNAR, dipl. vet., Godešič 134, tel.: 62-130
za občini Radovljica in Jesenice JANEZ URH, dipl. vet., tel.: 23-716 ali 25-779

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

Obveščamo, da bo cesta na Šmarjetno goro, in sicer od odcepa k hišam do sedla, 28. 29. in 30. aprila zaprta od 7. do 14. ure zaradi spravila lesa.

PRIREDNITVE

Vsak petek in soboto v MAJU PLES na vrtni hoteli Jelen v Kranju. Igra Kravški kvintet. 5491
Gasilsko društvo Virmaše - Sv. Duh prireja PRVOMAJSKO VESELICO v prostorih KUD Ivan Cankar - Sv. Duh, 3. maja 1986, s pričetkom ob 20. uri. Za dobro razpoloženje igra ansambel TRIGLAV. Gasilsko društvo Virmaše 5863

zaposlitve

Honorarno zaposlimo žensko za čiščenje lokala v jutranjem času, zaželeno mlajša upokojenka. Picerija Romano, Tavčarjeva 31, Kranj 5859
Gostišče in diskoteka STARI KOVAČ išče: kvalificiranega kuharja, natakarja (lahko tudi začetnik), delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom, osebni dohodek po dogovoru. Sreda in nedelja zaprto. Informacije po tel. (061) 722-467 5860

OSTALO

Delavcem Živinorejskega zavoda Kranj, posebno pa vsem veterinarjem občine Jesenice, hvala za prizadevanja. Čestitke ob prazniku dela. Lavtinarjevi - Kranjska gora. 5864
Izdajem gradbene načrte, dokumentacijo in nadzorujem gradnjo. Telefon 75-193 zvečer 5866

OBVESTILA

Krajevna konferenca SZDL Primstvo vabi na ZBOR KRAJANOV, ki bo v torek, 6. maja 1986, ob 19. uri v dvorani Zadrufnega doma na Primskovem. Obravnavali bomo plan KS in volili delegate v skupščino KS. Pridite v čim večjem številu. 5494

DEŽURNI VETERINARJI

od 30. 4. do 9. 5. 1986
za občini Kranj in Trzič od 6. do 22. ure Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske, I. Slavca 1, tel.: 25-779 ali 22-781, od 22. do 6. ure pa na tel.: 42-175
za občino Škofja Loka JANKO HABJAN, dipl. vet., Polje 1, Žiri, tel.: 69-280 MIRO KRIŽNAR, dipl. vet., Godešič 134, tel.: 62-130
za občini Radovljica in Jesenice JANEZ URH, dipl. vet., tel.: 23-716 ali 25-779

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

Zaposlimo pridno in pošteno ČISTILKO v redno delovno razmerje. Plačilo po dogovoru. Gostilna Bukovnik, Hotemaže, telefon 45-068 5488
Sprejem ŽENSKO za delo pri obrtniku. Majda Fon, Kranj, Oprešnikova 60 5854

PRIREDNITVE

Vsak petek in soboto v MAJU PLES na vrtni hoteli Jelen v Kranju. Igra Kravški kvintet. 5491
Gasilsko društvo Virmaše - Sv. Duh prireja PRVOMAJSKO VESELICO v prostorih KUD Ivan Cankar - Sv. Duh, 3. maja 1986, s pričetkom ob 20. uri. Za dobro razpoloženje igra ansambel TRIGLAV. Gasilsko društvo Virmaše 5863

zaposlitve

Honorarno zaposlimo žensko za čiščenje lokala v jutranjem času, zaželeno mlajša upokojenka. Picerija Romano, Tavčarjeva 31, Kranj 5859
Gostišče in diskoteka STARI KOVAČ išče: kvalificiranega kuharja, natakarja (lahko tudi začetnik), delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom, osebni dohodek po dogovoru. Sreda in nedelja zaprto. Informacije po tel. (061) 722-467 5860

OSTALO

Delavcem Živinorejskega zavoda Kranj, posebno pa vsem veterinarjem občine Jesenice, hvala za prizadevanja. Čestitke ob prazniku dela. Lavtinarjevi - Kranjska gora. 5864
Izdajem gradbene načrte, dokumentacijo in nadzorujem gradnjo. Telefon 75-193 zvečer 5866

OBVESTILA

Krajevna konferenca SZDL Primstvo vabi na ZBOR KRAJANOV, ki bo v torek, 6. maja 1986, ob 19. uri v dvorani Zadrufnega doma na Primskovem. Obravnavali bomo plan KS in volili delegate v skupščino KS. Pridite v čim večjem številu. 5494

DEŽURNI VETERINARJI

od 30. 4. do 9. 5. 1986
za občini Kranj in Trzič od 6. do 22. ure Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske, I. Slavca 1, tel.: 25-779 ali 22-781, od 22. do 6. ure pa na tel.: 42-175
za občino Škofja Loka JANKO HABJAN, dipl. vet., Polje 1, Žiri, tel.: 69-280 MIRO KRIŽNAR, dipl. vet., Godešič 134, tel.: 62-130
za občini Radovljica in Jesenice JANEZ URH, dipl. vet., tel.: 23-716 ali 25-779

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre
ZAHVALA
Ob smrti naše tete
TINCE MOČNIK

